

ВРЊАЧКЕ НОВИНЕ

1868.

„...сваки члан овог Друштва зове се осниватељ-фундатор поменуте воде...па зато се позива сваки родољубиви, отечествољубиви и човекољубиви Србин, а нарочито житељ овог округа, да као члан у ово Друштво ступи.

Чланом пак овог Друштва постаће сваки и нико се од овог патриотическог саучестија искључити не сме, чим само своје име и презиме на овај позив својеручно стави и један дукат цесарски или 60 гроша чаршијски прилог даде...”

ИЗ ПРОГЛАСА
ОСНОВАТЕЛНОГ
ФУНДАТОРСКОГ
ДРУШТВА
ЛЕКОВИТЕ
КИСЕЛЕ ВРУЋЕ
ВОДЕ У ВРЊЦИМА

РЕЧ УРЕДНИЦЕ

СТАЛНА БОРБА ЗА ЈЕДНО КУЛТУРНО ДОБРО

Изражавам велику захвалност колегама који су основали „Врњачке новине“ и пре нас писали их и штампали, такође захвалност упућујем колегама са којима данас радим. За новине сам сазнала, не слутећи тада да ћу радни век провести управо као новинар, као ученица шестог разреда, после једног такмичења из биологије када је Недељко Радуловић забележио победу ученика ОШ „Попински борци“ на окружном нивоу, био је то почетак седамдесетих година прошлог века.

Часопис доживљавам као културно добро које повезује људе и догађаје с једне стране, читалачку јавност и нас новинаре с треће стране. Оне понекад само обавештавају, понекад представљају истраживачки и научни рад, понекад идеализују. Имала сам прилику да упознам много саговорника, да обиђем сва села наше Општине. То је оно што је у овом послу лепо. Па ипак, са стране гледано, чини се да је овај посао много лепши и много лакши него што он стварно јесте. Нажалост, све се мање читају књиге исто тако и новине и често се не увиђа значај новинарства. Често се много већи значај даје новинарима са стране него нама локалцима. Тридесет две године од укупно педесет година постојања новина писала сам текстове, веома различите о различитим људима и дешавањима. До сада сам и једина жена уредник. Руководим се принципима објективности, позитивности, добронамерности.

Током времена, имали смо прилику да у технологији израде новина пређемо један дуг пут од типо-штампе до фото-слога. Новине су осим прве године, дуги низ година штампане у „Слову“ у Краљеву. За фотографије је било потребно ићи у цинкографију у Чачку, па ипак новине су излазиле петнаестодневно. Касније, са појавом компјутера и интернета прелом новина бивао је све лакши, јер су се грешке много једноставније исправљале, слова и прореди су се могли смањивати и повећавати, фотографије се лако повећавају и смањују и тако уклапају. Дакле, технологија је много напредовала, а данас смо сведоци електронских новина. Ипак, укупно гледано, у једном аспектима смо назадовали, а то је тираж. Новине су штампане у 3.000 примерака, кад сам почела да радим тираж је био 2.000 примерака. Преко Друштва пријатеља Врњачке Бање око хиљаду примерака смо слали на адресе широм тадашње Југославије, па чак и у иностранство. Времена су се мењала, услед пада животног стандарда и поскупљења поштарине, тираж се смањивао. Данас је тираж 500 примерака.

Волим свој завичај, и посебно родну Липову где и данас породично живим. Радујем се сваком напретку и свему лепом што се у Врњачкој Бањи изгради, радујем се успесима наших суграђана, поготову младих. Ових дана мења се изглед Бање, ради се пуном паром, завршетком хотела постаће Бања изузетна туристичка дестинација. Важно је да се не стане, већ да се граде паркинзи, бицикличке стазе и други садржаји, а ми ћемо, зна се, све то бележити.

ВРЊАЧКЕ НОВИНЕ

Часопис за туризам, здравство, привреду, културу, спорт и друштвена питања.

Издаје: Културни центар Врњачке Бање

Директор: Саша Миленковић

Уредник: Мила Васојевић

Уреднички колеџијум:

Марина Станковић Јанковић, Дане Станојчић,
Ана Стојковић, Срђан Удовичић, Наталија Поповић,
др Дејан Нешић, мр Драгана Грујић Шарчевић,
др Далибор Милетић, Огњан Топаловић,
Љубомир Војић, Новица Цветковић

Фото репортери: Ђорђе Петровић, Милан Митровић

Графичка припрема и штампа:

Интерклима Графика – Врњачка Бања

Тираж: 500 примерака

Излази месечно

Адреса уредништва:

„Врњачке новине“, Шеталиште 20

Тел/факс: 036/611-153, лок. 25.

e-mail: vrnjackenovine@gmail.com

САДРЖАЈ

ГОДИНА ВАЖНИХ ЈУБИЛЕЈА	1
Пише: Бошко Руђинчанин	
ВРЊАЧКА БАЊА - 150. ГОДИНА ЛЕЧЕЊА, ОДМОРА И РАЗОНОДЕ	4
Пише: др Далибор Милетић	
„ВРЊАЧКЕ НОВИНЕ“ СВЕДОК ВРЕМЕНА	6
Пише: Марина Станковић Јанковић	
ДАНИ ЕТНОЛОШКОГ ФИЛМА	14
Пише: Марина Станковић Јанковић	
ИЗЛОЖБА „АТЕЉЕ ПАВИЋ“, РЕМИНИСЦЕНЦИЈЕ	16
Пише: Јелена Боровић Димић	
8 ВЕЛИЧАНСТВЕНИХ	18
Приредио: Новица Цветковић	
БАЊСКА ХРОНИКА – ЈУН	22

ГОДИНА ВАЖНИХ ЈУБИЛЕЈА

Пише: Бошко Руђинчанин

Ова година је година важног јубилеја – 150 година организованог бањског лечења и туризма, али и неколико јубилеја важних културних манифестација којих се свакако треба сетити.

Ове године навршио се век ипо од када је Павле Мутавцић основао Фондаторско друштво лековите кисело вруће воде у Врњцима које представља темељ Врњачке Бање као лечилишно-туристичког места. Видан је напор да се овај јубилеј проследи, пре свега, радно: уређењем Бање, новом Променадом, новим хотелима, фонтанама, уређењем црквеног брда, спортским теренима, спа и аква садржајима... Међутим, ово је година и неких других јубилеја у култури које би, такође, требало обележити. Пре свега 50 година „Врњачких новина“, 55 година Меморијала др Душана Радића, 45 година „Врњачких културних свечаности“, 35 година Замка културе и 45 година Бијенала југословенске скулптуре у пленеру.

„Врњачке новине“ покренуте су на иницијативу тадашњег председника Богољуба Бате Вуковића и први број појавио се 2. јула 1968. на дан обележавања стогодишњице лечења и туризма у Врњцима. Прву редакцију чинили су (волонтери) Драгослав Јовановић Црнца, као главни и одговорни уредник, Милан Сотировић Шоле, Мирослав Илић Уча, Бранко Радосављевић и моја маленкост (касније први професионални уредник). Први број појавио се као подлистак „Борбе“ у 3.500 примерака и одмах задобио поверење око 3.000 претплатника у 26 градова. И ето, од тада, до данашњих дана новине излазе непрекидно пуних 50 година: до 2008. као информативни лист, а од тада па до данас као часопис. Задивљујући резултат, поготову данас када су многобројна локална гласила престала да постоје.

Несумњиво је да су „Врњачке новине“ имале значајну улогу у афирмацији Врњачке Бање као лечилишног али и туристичког места. Будући центар окупљања писмених Врњчана и бањских гостију допринеле су подизању свести о значењу писане речи у њој. Посебну улогу имале су као незаменљива хроника – пола века бањске историје остало је забележено на њеним страницама да сведочи о ономе шта се у Бањи догађало, предузимало, градило, дограђивало... Да сведочи о људима који су део себе несебично уграђивали у развој Бање и њен напредак. Да њих није било много шта би из овог судбоносног периода за Бању било заборављено. Јер, оно што није записано није се ни догодило.

„Меморијал др Душан Радић“ утемељио је Добрица Ћосић у сарадњи са Миодрагом Б. Протићем. Циљ му је био да се Радићево тада заборављено, а вредно приповедачко дело поново оживи. Први меморијал одржан

је 1963. поводом 25 година Радићеве смрти. Одржан је у Бањи и Крушевцу, а говорили су Добрица Ћосић и Милорад Панић Суреп. Од тада па све до данас, дакле пуних 55 година траје ова, за Бању, значајна књижевна манифестација на којој су говорили знаменити писци и критичари, а посебно писци Радићевог завичаја: Мирослав Егерић, Владета Вуковић, Милош Петровић, Светислав Ристић и др. Плодови Меморијала су веома значајни јер је Радићево дело враћено у српску књижевност на место које му припада. Захваљујући Меморијалу Радићево дело било је предмет магистарских и докторских теза, а објављено је и неколико књига: Драгомира Лазића, Светислава Ристића, Милана Станковића и Адама Стошића. Објављен је зборник критика „Душан Радић у огледалу критике“ и избор приповедака „Одабране приповетке“. Захваљујући томе књижевно дело Душана Радића је добро проучено. Још давне 1965. године у централној алеји бањског парка постављена је Радићева биста вајара Милије Глишића и ту је као знамен стајала пола века. Нажалост, реконструкцијом парка измештена је и постављена са стране преко пута бисте Владете Вуковића и Јована Миодраговића којима ће се ускоро придружити и биста Миодрага Б. Протића тако да ће ова четворка врњачких великана бити на окупу за вечнују памјат.

Замак културе отворен је 1983. уз присуство многих уметника Србије али и председника ондашње Владе

Душана Чкребића. Била је то завршница деценијске битке да дворца Белимарковић постане културно седиште Бање, али и Србије. Прича о једној високо рангираној културној институцији у Бањи почиње још 1968. када је Општина на предлог Миодрага Б. Протића, и залагањем Бате Вуковића, преузела дворца од генераловог сина Реље и наменила га култури. Већ 1969. године у Бањи је одржан велики скуп уметника и културних радника Србије коме је председавао председник САНУ Велибор Глигорић. Скуп је подржао идеју да дворца постане институција врхунске културе Бање и Србије и тај налог реализовао је потом Одбор на челу са Миодрагом Б. протићем који га је дефинисао као Замак културе - као вишенаменску културну институцију.

Од самог почетка рада Замак културе је постао културна позорница Бање и Србије, права летња академија културе и уметности. У њему су одржане на стотине изложби слика, скулптура, из области археологије, историје, на стотине концерата најзначајнијих уметника, оперских певача, клавиријских, виолинских концерата, концерата камерних оркестара, хорова, музичких фестивала... Замак је био својеврстан центар у коме су млади стваралаоци усавршавали своје вештине из области ликовне, примењене и музичке уметности, другим речима права летња Академија уметности.

Нажалост, неком је сметао Замак па се током 2002/4 и од 2008. па до данашњих дана као замена за Замак културе појављује некакав завичајни музеј који нико надлежан није основао: час као „Завичајни музеј Врњачке Бање“, час као „Музеј Белимарковић“, час као „Завичајни музеј- Културни центар“, час као Замак Белимарковић – Завичајни музеј – Замак културе“ и тако редом до последње верзије „Завичајни музеј – Замак културе – Културни центар“. Овај непостојећи Завичајни музеј уместо Замка појављује се као организатор изложби ликовних, музичких, и других програма, и у своје име позива на концерте, изложбе, музичке фестивале и све друге приредбе. Осим тога, бави се издавачком делатношћу: издаје каталоге, брошуре, књиге и друге публикације што је апсолутно незаконито. Непостојећи Завичајни музеј наводи се у новинама, РТВ емисијама, у стручним часописима у публикацији Музеји Србије, итд. нико да стане на пут овој самовољи.

„Врњачке културне свечаности“ које смо покренули 1973. године под слоганом „за сто дана сто приредби“ имају своју предисторију. А она је у „Врњачкој јесени“ коју је 1965. покренуо Добрица Ћосић. Трајала је током јесени месец дана, а када је Ћосић отишао из Бање 1966. она се угасила. Но, оставила је видан траг у свести Врњ-

чана, пре свега свест о потреби Бање за високим културним догађајима. Године 1968. основана је у Бањи Заједница културе која је имала самосталан буџет. Ја сам стицајем околности постао њен први секретар, оперативац у чијим је рукама био и будући програм али и каса. И обновио сам „Врњачку јесен“ која се наредних пет година ширила према лету. Митинг поезије, Бијенале скулптуре, позоришни дани, књижевни портрети, изложбе слика, уметничке радионице (сликарска, вајарска, графичка) Мала Пула, сајам филмова, вечери класике и други културни догађаји чинили су програмске стубове манифестације „Врњачких културних свечаности“ коју смо обзнанили 1973. уочи Видовдана у листу „Политика“ са календаром догађаја до октобра. Њихову појаву на културном небу Србије (и бивше Југославије) поздравила је културна јавност и штампа. Бања је од тада била летњи културни и духовни центар Србије, позорница највиших домета у култури и уметности. Осамдесетих година прошлог века биле су манифестација коју су чинили седам фестивала културе: Фестивал филмског сценарија, Фестивал ТВ драме, Књижевно лето, Позоришни дани, Фестивал ликовног стваралаштва Србије, програм Замка културе (изложбе, концерти, уметничке радионице, школе) Културно-уметнички програм Амфитеатра, Трга културе и променаде. На „Врњачким културним свечаностима“ одржано је готово 3.000 приредби: књижевних вечери, изложби, концерата, филмских премијера, позоришних представа, променадних концерата, разнородних фестивала смотри и других програма. На њима су гостовала највећа

имена наше и иностране уметности: писци, певачи, концерт мајстори, филмски и позоришни глумци, сликари, вајари, графичари... Трајало је то пуних 35 година, закључно са 2008. А онда је тадашње ново руководство Центра једноставно избрисале Свечаности из програма и оне су нестале са културне карте Бање и Србије. Преовладао је провинцијски дух да свет почиње од нас (или мене) и да све што су учинили и створили претходници треба избрисати.

Први Бијенале југословенске скулптуре у пленеру одржан је 1973. године у слободном простору централног бањског парка испред Купатила. Учествовали су Шиме Вулас и Стипе Сикирица из Загреба, Душан Тршар и Франце Ротар из Љубљане, Милун Видић, Ана Виђен, Душан Гаковић, Мира Јуришић и Анте Краљић из Београда. Био је то успешан потез да се обнови идеја Вајарског симпозијума из 1965. који се био угасио. Али још нешто: зачетак идеје оплемењивања бањског простора, екстеријера и ентеријера, уметничким делима (скулптурама, сликама, графиком, таписеријом) на принципима Синтезе. Био је то почетак низа ликовних програма које су наредних година чиниле својеврстан Фестивал ликовног стваралаштва Србије: Бијенале југословенске скулптуре са Симпозијумом о синтези. Летња вајарска школа, Центар за савремену графику, Фестивал пејзажа, Центар за уметничко стваралаштво младих, Школа за ликовне таленте, Уметничке радионице (сликарска, вајарска, графичка). Иза њих остала су велике уметничке вредности: скулптуре у парку, слике по бањским хотелима, али и Уметничка збирка неколико десетина слика, гра-

Врњачка Бања Хотел „Белимарковић“
Vrnjacka Banja "Château „Belimarkovitch“

фике и скулптура наших најзначајнијих уметника које су излагане у Београду и галеријама других градова. Нажалост, то благо је данас закључано и недоступно јавности, а ликовни програми још од 1966. избрисани су из програма Замка културе. Свој живот у нешто мањем обиму наставио је под окриљем Атељеа „Басара – Обрадовић“.

Имајући све ово у виду, а полазећи од чињенице да Бања осим високог нивоа лечења и туризма мора да буде место високе културе залажем се: Да „Врњачке новине“ наставе своју мисију у обиму и облику какав је данас како многи важни догађаји и људи не би били препуштени забору. Да „Меморијал др Душан Радић“ настави свој живот посвећен приповедачком делу Душана Радића уз неколико нужних новина као, напр. Симпозијум, „Село у савременој српској прози“. Да се обнове „Врњачке културне свечаности“ у изворном облику са свим манифестацијама које су три ипо деценије Врњачку Бању чиниле летњим културним центром Србије. Да се обнови Бијенале скулптуре и тако настави са оплемењивањем парковских простора вредним уметничким делима.

Залажем се да Замак културе остане репрезентативна културна институција највишег ранга и не спушта се на завичајни ниво и претвара у Завичајни музеј. Ако Бањи треба музеј, а треба, онда то питање решавати на други начин, куповином неке од старих бањских вила или пансиона за сврхе музеја. Јер Бања може бити на добитку само ако има и Замак културе и Завичајни музеј, у супрутном, без Замка културе и Бања и Србија су сигурно на губитку.

ВРЊАЧКА БАЊА - 150. ГОДИНА ЛЕЧЕЊА, ОДМОРА И РАЗОНОДЕ

Пише: др Далибор Милетић

„... Сваки члан овог друштва зове се осниватељ-фундатор поменуте воде... па зато се позива сваки родољубиви, отечествољубиви и човекољубиви Србин, а нарочито житељ овог округа, да као члан у ово друштво ступи. Чланом пак овог друштва постаће сваки и нико се од овог патриотическог саучестија искључити не сме, чим само своје име и презиме на овај позив својеручно стави и један дукат цесарски или 60 гроша чаршијски прилога даде“ из позива за оснивање Основатељног фундаторског друштва лековите киселе вруће воде у Врњцима

Економска теорија и пракса одавно су детерминисале здравствени туризам као веома комплексан вид туризма, који у значајној мери подстиче развој већег броја привредних грана, али и привреде у целини. Истовремено, остварује снажан утицај на животни стандард становника. Треба да је сасвим јасно да је очигледно да Република Србија има изванредне услове за развој здравственог туризма. У прилог тога говори и век и по афирмације и самог развоја Врњачке Бање.

Многобројни истраживачи, туристички посленици, писци, али и многи други, исписали су мноштво страница о настанку и развоју Бање. У том смислу, заиста је веома тешко написати и рећи нешто ново о Врњачкој Бањи. Међутим, у контексту великог јубилеја, као логичним намеће да се укаже на досадашњи развој, али и на перспективе будућег развоја.

Пронађени археолошки материјал на територији Врњачке Бање говори у прилог чињенице да су се врњачке минералне воде користиле још у античком периоду, затим у периоду римљана, турака . . . Први писани подаци о Врњачкој Бањи везани су за Кнеза Милоша, који је послао барона Жигмунда Хердера, управника саксонских рудника у Фрајбургу, да истражи природна богатства тадашње Србије. Прву примитивну каптажу топлог минералног извора извршио је врњачки свештеник Јефимије Хаци-Поповић још далеке 1856. године.

Међу првим посетиоцима Врњачке Бање 1860. године био је Павле Мутавић, тадашњи начелник округа у Крушевцу. Сматра се оснивачем модерне Врњачке Бање, јер је са Матијом Карамарковићем, крушевачким професором гимназије, покренуо иницијативу за образовање друштва са циљем да се брине о уређењу и подизању лековите воде. Исто је основано 1. јула 1868. године под називом „Основатељно фундаторско друштво лековите киселе вруће воде у Врњцима“. Ово не да је била прва туристичка организација друштвеног карактера у Врњачкој Бањи, већ и у Србији. Само друштво деловало

је око две године и за то кратко време допринело је да се побуди шири интерес јавности за Врњачку Бању.

Након Првог светског рата настаје видан успон у убрзаној изградњи и развоју Врњачке Бање. Тај период остаће упамћен по изградњи првог врњачког санаторијума, реконструкцији појединих постојећих објеката, али по опсежним радовима на каптажи извора без којих Врњачка Бања не би ни постојала. До почетка Другог светског рата пронађени су и извори хладне минералне воде Снежник (1916. године) и Слатина (1935. године).

Почетком XX века, у циљу заузимања истакнутог и водећег места у туризму Србије, усваја се Бањски ред. Тадашњи комесар Бање, Чеда Алексић, издао је 1907. године полицијску наредбу којом су регулисани односи између посетилаца и власника вила и уведен бањски ред. Ево неколико извода:

„На случај навале гостију, сваки газда који има празних соба мора примити госте на једну ноћ да преноће, у противном, биће кажњен.“

„Гостионичари и сопственици станова морају имати пред становима осветљење које ће горети најмање до 2 ноћу.“

„Посетиоци који пију минералну воду морају стајати у реду по два, једно за другим.“

„Моле се даме да из здравствених разлога не пуштају шлемове када шетају, јер се тиме диже прашина а она је штетна.“

„Сваком без разлике забрањује се банчење, пијанчење и весеље, који би се рушио мир и спокојство код осталих посетилаца. После 10 часова увече по гостионицама и вилама мора бити потпун мир за одмор болесника, после овог времена не сме се ни музика свирати.“

У периоду између два рата, на основу иницијативе неколицине виђенијих врњачких посетилаца, власника вила и лекарских ординација који нису били стално настањени у Врњачкој Бањи, долази до оснивања „Друштва пријатеља Врњачке Бање“. Друштво је основано 1934. године са седиштем у Београду. У веома кратком

временском периоду више стотина посетилаца Врњачке Бање чинило је чланство овог друштва.

Интересантно је и виђење о реду и чистоћи пуковника Берислава Тодоровића, које налазимо у књизи „Врњачка Бања“ из 1939. године, коју је уредио бањски лекар др Риста Гостушки. Пуковник Тодоровић пише:

„У Бањи се могу видети пред дућанима: сандуци са фидом и другим разним производима од брашна, сандуци са сувим шљивама итд. Виђају се читави товари лончарије и празних сандука. Изношење пред дућане треба енергично забранити, то су манири паланачко – вашарски. За тај посао постоје излози дућански.“

„Столови гостионица, кафана и осталих радњи које јестива продају, морају бити прекривени само белим чаршавима, никако шареним – разнобојнима, све то изискује хигијена Бање и укус самих посетилаца.“

„Виђају се продавци јестива, разног пецива, да ходају по Бањи, веома неуредно одевени. Они продају своје производе на дрвеним послужавницима и све то непокривено, њих треба уразумити, да они нису на сеоском вашару већ у државно уређеној бањи.“

„Продавци новина по бањи да имају уредно одело, а не да дају слику сеоских страшила у кукурузу.“

Када је реч о упутствима о понашању конобара и куvara, порука келнерима и осталој послужби била је „да њихово брзо услуживање и веома уљудно – пажљиво опхођење према гостима, доприноси такође много добром гласу саме бање.“

Из године у годину услови за пријем посетилаца на лечење и одмор у Врњачку Бању побољшавани су, тако да је неоспорна чињеница да је дошло до валоризације минералних вода на територији саме Бање. У прилог тога говоре и подаци о туристичком промету од оснивања Врњачке Бање до данашњих дана.

Приказани подаци јасно показују да се број гостију значајно повећао у првих 150 година организованог бављена туризмом у Врњачкој Бањи. Међутим, један од негативних резултата је значајно смањење просечне дужине боравка посетилаца. Објашњење овог негативног тренда налазимо у чињеници да је до 1967. године највећи број бања и климатских места био углавном оријентисан на лечење социјалних осигураника. Након тога опште друштвене промене, као и транзиција која још увек траје, променили су динамику и структуру гостију. Осим тога, материјална база развоја туризма Врњачке Бање заснива се већински на приватном сектору. Томе је нарочито допринела приватизација већине хотела у прошлој години.

У прилог будућег развоја Врњачке Бање, сматрамо за веома корисним указати на анкету посетилаца Врња-

година	број посетилаца	број ноћења	просечна дужина боравка
1869.	538	/	/
1889.	746	/	/
1899.	2.000	/	/
1911.	9.396	/	/
1924.	20.083	/	/
1930.	26.252	520.000	19,8
1939.	32.336	614.400	19,0
1946.	33.851	643.000	18,9
1958.	59.849	902.091	15,1
1960.	80.575	1.042.982	12,9
1964.	96.774	1.234.659	12,8
1974.	133.019	1.154.998	8,7
1984.	156.987	1.327.287	8,5
1994.	101.739	492.445	4,8
2004.	98.790	453.999	4,6
2014.	103.261	502.182	5,0
2017.	213.194	701.622	3,3

Табела 1. Туристички промет Врњачке Бање од 1869. године до данашњих дана

чке Бање из већ далеке 1983. године. Према поменутој анкети, гостима се највише допада зеленило и паркови (13,69%), природа (13,44%) и љубазност домаћина (9,56%). Оно што је највише сметало гостима била су урбанистичка решења (13,68%), комунална чистоћа и улично осветљење (10,88%) и организација лечења (8,07%). Са друге стране, оно што је гостима недостајало у Врњачкој Бањи односи се на музику, забаву, клубове (38,26), снабдевеност продавница и пијаце (12,17%) и рекреативни центри (10,43%). Када је реч о томе шта је још потребно изградити и уредити у самој Бањи, гости су указали на објекте за рекреацију (11,23%), објекте за забаву (9,4%) и комунално уређење (6,53%).

У некадашњој Југославији названа краљицом континенталног туризма, Врњачка Бања и данас представља кључну развојну полугу туризма на овим просторима. Захваљујући својим становницима, Врњачка Бања се постепено али сигурно претварала у елитно европско бањско лечилиште и право место за одмор и рекреацију. Будући развој туризма на територији Врњачке Бање захтева даљу изградњу туристичке рецептиве, инфраструктуре и супраструктуре, са бројним здравствено-рекреативним садржајима.

„ВРЊАЧКЕ НОВИНЕ“ СВЕДОК ВРЕМЕНА

Пише: Марина Станковић Јанковић

Хиљаде страница „Врњачких новина“ захваљујући десетинама чланова редакције и стотинама сарадника бележи током пола века постојања хиљаде догађаја у Врњачкој Бањи, привредних, културних, здравствених, политичких, забавних, спортских... Текстовима Милана Сотировића, Бошка Руђинчанина, Бранка Радосављевића, Мирослава Илића Уче, Зорана Станојевића, Драгослава Јовановића Црнце, Љубивоја Косића, Огњана Топаловића, Александра Радосављевића, Радојице Ђурђевића, Драгана Равилића, Недељка Радуловића, Живорада Николића, Љубомира Војића, Јелене Боровић Димић, Миле Васојевић спашена је заборавна богата прошлост Врњачке Бање, овековечени су важни догађаји, манифестације, личности.

Поводом стотог броја часописа: „Врњачке новине“, *некада информативно-пропагандни лист а сада часопис, историја су овог места последњих пола века али и онога што се пре њих догађало јер су оне завиривале у бањску прошлост расветљавајући њене зенитне тренутке. Историја овог места исписивана пола века са много радозналости, труда, љубави и воље. И све оно што није у њима забележено није се ни догодило у Бањи; људи о којима се писало нису умрли – трагови о њима налазе се у бањским новинама.*, речи су доајена врњачке културе Бошка Руђинчанина, човека потпуно оданог „Врњачким новинама“, заслужног за опстанак овог листа након шестомесечног прекида излагања. Наиме, до 20. децембра 2006. штампана су 703 броја „Врњачких новина“. Од 1. јула 2007. до данашњих дана штампано је 130 бројева часописа „Врњачке новине“.

Почетак организованог бављења туризмом у Врњачкој Бањи везује се за 1. јул 1868. године када је акционарско друштво „Основателно-фундаторско друштво лековите киселе вруће воде у Врњцима“ издало проглас којим позива грађане да испуне патриотску дужност давањем новчаног прилога за уређење и експлоатацију врњачких минералних вода. Иницијатор окупљања врњачких визионара, грађана из Трстеника, Крушевца и Краљева био је Павле Мутавић, тадашњи окружни начелник у Крушевцу. На почетку стварања модерне бање, признатог лечилишног центра, пре 150 година, Друштво је својим средствима откупило земљиште око извора, извршена је каптажа лековитог извора, уређено је речно корито, изграђен базен за купање и одаје за пресвлачење. Званично, 1869. године, Врњачка Бања је имала 538 посетилаца.

1864. године, крушевачки окружни лекар Холец у свом извештају који је поднео министру унутрашњих

дела поред осталог наводи да је за здравље особито корисна топла вода у Врњцима.

1869. по налогу Јована Белимарковића др Ферман, срески лекар из Трстеника доставио је извештај о дејству минералне воде и броју посетилаца. Он наводи да је Бању посетило око 800 лица и да „скоро ниједно од тих лица без знатне олакшице отпутовало није“.

Први ђаци су у врњачку основну школу кренули 1869. године, а први учитељ им је био Јеремија Тошић.

Бањска сезона 1870. – као бањски лекар ординирао је др Фрањо Рибникар, отац Слободана, Владислава и Дарка Рибникара, оснивача листа „Политика“.

Прво флаширање врњачке воде – Београдски апотекар Дилбер 1876. из Врњачке Бање носи воду у флашама и продаје је у Београду. Флаше од једног литра затваране су плутом помоћу пресе, а преко плуте стављала се смола.

Замак саградио генерал Јован Белимарковић 1886, иначе краљевски намесник за време малолетства Александра Обреновића, у стилу италијанско-пољског дворца.

1888. почиње наплата кур-таксе и то за самца 3 динара, за два члана 5 динара, а за трочлану породицу 8 динара.

1889. је отворена поштанско-телеграфска служба.

Почетком лета 1890, по налогу Ђ. Димитријевића, начелника санитета српске владе, инжењер Ф. Винтер је добио задатак да на лицу места испита потенцијале Врњачке Бање. Винтер је поднео извештај о геологији терена и минералним водама. Прву апотеку отворио је Љубомир М. Новаковић 1890. године.

Захваљујући Белимарковићу, 1896. је у бањском парку подигнута прва јавна чесма.

Према попису из 1899. године за смештај бањских посетилаца стајали су на располагању следећи објекти: државна гостионица са 10 соба и 15 кревета, великим саломом и две трпезарије, као и верандама; Хотел „Орловац“ са 10 соба, трпезаријом и билијарском салом; Станови капетана Симића са 20 соба; Кућа Вучковића са 15 соба; Станови Митра Младеновића са 20 соба; Параћинчеви станови са 25 соба; Мијушкови станови са 23 собе; Богољубови станови са 28 соба; Станови Прибака са 6 соба; Брђини станови са 23 собе; Станови Београђанке са 10 соба; Станови Чеперковића са 28 соба; Станови Данила Ћирића са 10 соба; Станови Марка Миљковића са 5 соба; Синђини станови са 6 соба; Станови Градиштанца са 7 соба и Никотини станови са 6 соба. Већина ових зграда није испуњавала основне захтеве тако да је почетком 20. века већина зграда порушена, а уместо њих почели су се изграђивати савременији објекти.

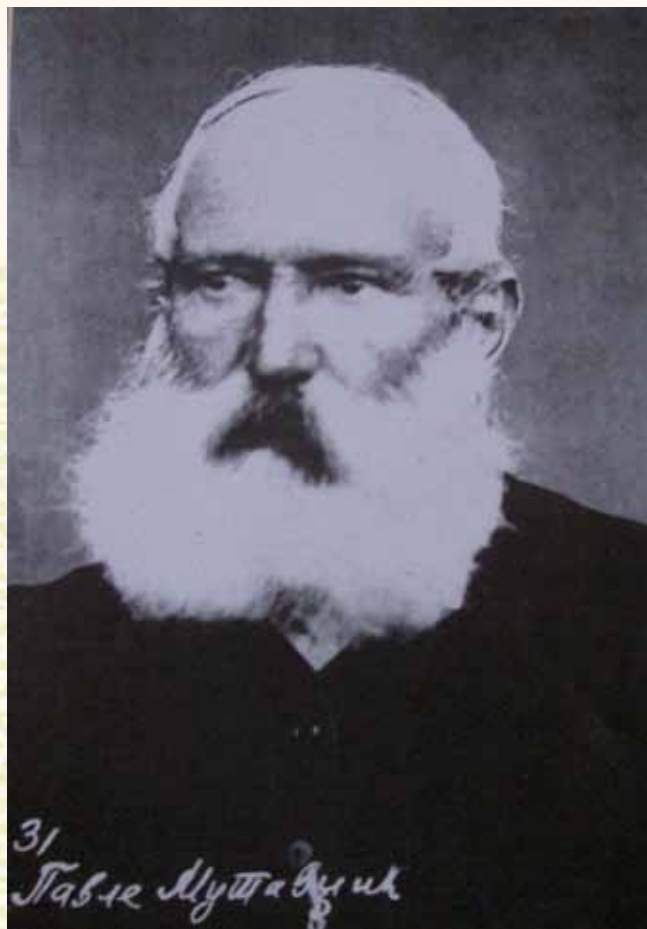
Почетком 1900. изграђен је „Шуцин павиљон“ – трговина са најпотребнијом робом, специјализована за потребе бањских гостију, а у једној мањој просторији била је прва бањска читаоница. Ту се читала дневна штампа, брошуре са лекарским саветима и друга литература.

Прва електрична сијалица засветлела је 1905. на тераси објекта Косте Петровића – Ракичића Ракице, првог врњачког угоститеља. У његовој „Државној гостионици“ проводе бањске дане краљ Милан и краљица Наталија, као и политички прваци Никола Пашић, Стојан Протић...

1907. комесар Бање Чеда Алексић, издао је полицијску наредбу којом су регулисани односи између посетилаца и власника вила и уведен бањски ред. Ево неколико интересантних извода из ове полицијске наредбе:

„На случај навале гостију сваки газда ко има празних соба мора примити госте за једну ноћ да преноће, у противном биће кажњен“.

„Гостионичари и сопственици станова морају имати пред становима осветљење које ће горети најмање до 11 часова ноћу.“

„Посетиоци који пију минералну воду морају стајати у реду по два једно за другим“.

„Моле се даме да из здравствених разлога не пуштају шлепове кад шетају, јер се тиме диже прашина, а она је штетна.“

„Сваком без разлике забрањује се банчење, пијанчење и весеље, којим би се рушио мир и спокојство код осталих посетилаца. После 10 часова увече по гостионицама и вилама мора бити потпун мир за одмор болесника, после овог времена не сме се ни музика свирати.“

1908. Милорад Грујић отворио киоск, прву књижару у Бањи. Први модеран хотел „Сотировић“ изграђен 1908.

Железничка пруга за Краљево и Сталаћ изграђена је 1910.

1910. Аца Ђирковић, београдски трговац, доноси у Бању прве тенис рекете и лоптице и на простору данашње „Славије“ уз залагање добростојећих младића из Врњачке Бање оспособљава терен за мини тениско игралиште. Тенис се играо између парова, и то оба пола.

1911. у Врњачкој Бањи излазио „Врњачки гласник“.

1915. Врњачка Бања је ратни медицински центар. У Бањи је радило седам разних британских болница, нпр. Беријева болница смештена у „Терапији“.

Извор Снежник пронађен је 1916.

2. октобра 1918. Врњце напустиле аустро-угарске јединице

Пионир туризма: *Божа Миљковић је по завршетку Првог светског рата, вративши се из Француске, отворио у Врњачкој Бањи своју туристичку агенцију „Чичероне“. Својим активностима допринео је организованијем раду на развоју туризма. Један је од оснивача Друштва за промет странаца „Гоч“, које је касније наставило рад као Планинарско-туристичко друштво „Гоч“.*

Др Душан Радић живео у Бањи од 1921. год. а 1924. са још двојицом лекара отворио прву Бањску поликлинику.

Први баштован, Јосип Павелика, постављен је 1922. Он је својим стручним знањем и трудом поставио основе будућег зеленог појаса.

Приликом каптаже топле минералне воде 1923. године откривен је стари римски извор Fons Romanus. Том приликом је пронађено око 400 комада римског новца из II – IV века.

Године 1924. радничка омладина Врњачке Бање основала је Друштво „Врњачке омладине“ које је припремало позоришне комаде и приредбе. Бања има три сенторијума, седам већих хотела и двадесетак најмодернијих вила у којима је било концертних сала, салона за плес и разоноду, а у неким вилама је било порттира и собарица са знањем три и више језика. Број посетилаца нагло расте и самим тим се указује потреба за интензивнијим забавним животом. Тадашњи управник Бање др Милован Петковић позивао је у госте чувене глумце и драмске писце. Тако је у продужетку Државне гостионице, тада најатрактивнијег ресторана осванула позоришна сала са гардеробама за глумце, пригодним осветљењем и великом позорницом. Први наступ извели чланови „Браниног орфеума“ из Београда. Кад је Државна гостионица због изградње Купатила порушена, позориште се сели у кафану „Европа“ – из записа Бранка Радосављевића.

1925. Бања добија први кафе и млечни ресторан „Швајцарију“. За ову модернизацију угоститељства заслужан је Милан Вуковић.

1928. штампане су „Бањске новости“.

Неимар врњачког парка

Јосип Парис, рођен је 1891. у Чехословачкој, где је и стекао цвећарско образовање. Цвећарски посао обављао је и у Бечу, а 1921. у Марибору оснива модерну цвећару. Стално се настањује у Бањи 1928. и преузима тек почету градњу паркова. У основе парка Парис је увео висок европски ниво градећи рунделе у француском барокном

Јосип Парис

стилу. Цвет по цвет, биљка по биљка, и под његовом вештом руком створили су се темељи врњачке раскошне флоре.

Јохан Шеферлинг је 18 година неговао врњачке паркове.

1928. одржан први избор за мис Врњаца, седамнаесто-годишња Лида Поповић, пред око 5.000 гледалаца, у елегантном локалу и на тераси хотела „Орловац“.

Фебруар 1929. – прва биоскопска представа у Врњачкој Бањи у тадашњем хотелу „Солдатовић“

У сезони 1934. у Врњачкој Бањи је ординирало 23 лекара.

1935. Бања је имала 28.191 посетиоца, а 1939. године 34.796. Те године Блед је имао 23.796, а Дубровник 13.235 посетилаца. 1960. Врњачка Бања је остварила 1.200.000 ноћивања, док су Ријека и Опатија забележиле 700.000 ноћивања.

Извор Слатина каптиран је 1935.

Зграда Термалног купатила саграђена је 1935. а 1950. попримила данашњи изглед

Крајем 1941. основана врњачка Гимназија „Самоуправна гимназија“.

Врњачка Бања ослобођена 15. октобра 1944.

Почетком 1946. основано КУД „Абрашевић“

1949. основана Угоститељска школа.

Отворен ресторан „Истра“ 1950.

Бранко Ћопић посетио Врњачку Бању 1951. Године. Пре рата боравио је у кући др Душана Радовића.

Прехрамбено предузеће „Шумадија“ основано је 1956. године са делатношћу производње хлеба и пецива.

Почетком 60-их отворено је одмаралиште „Борјак“ са првобитним капацитетом од 60 лежаја. Хотел „Парк“ отворен у лето 1960. Имао је 24 једнокреветне, 35 двокреветних, 8 трокреветних соба и 8 апартмана. Гости Хотела „Парк“ били су и: архитекта Лазар Ђорђевић, адвокат Фила Филота, математичар Константин Орлов, првак београдске драме Миливоје Живановић...

1961. изграђен Хотел „Меркур“ са 46 једнокреветних, 12 двокреветних соба, 6 апартмана и великом салом са 250 седишта. Хотел је наменски стављен у службу медицине.

Нона Гаприндашвили, светска првакиња у шаху 1961. победила на турниру европских шампионки у Бањи

Отворен Олимпијски базен 1962.

Хотел „Фонтана“ изграђен је 1965.

Јосип Броз Тито посетио Врњачку Бању у марту 1966. 1967. отворено одмаралиште „Слатина“.

Први број „Врњачких новина“ изашао из штампе 2. јула 1968. године.

Завршен је асфалтни пут Врњачка Бања – Гоч, изграђена је Фабрика природног цвећа, Изграђено одмаралиште ЖТП, откупљена је вила – дворца „Белимарковић“ за културну институцију комплетнијег типа 1968. Новембра 1968. године отворен Кафе ресторан „Гоч“ који је пројектовао архитекта Михајло Митровић

Нова зграда СО отворена је 31. марта 1969. године.

Априла 1969. основан Општински суд и Општинско јавно тужилаштво. Јун 1969. – почетак рада Радио Врњачке Бање. У октобру је отворена нова цвећара, 6 хала са површином од 1.500 квадратних метара.

1970. отворен је Пријемни центар са Аутобуском станицом.

Радници „Прогреса“ изјаснили су се на референдуму 7. марта са два гласа против и два неважећа за припајање фабрици хидраулике и пнеуматике „Прва петолетка“ у Трстенику.

18. априла 1970. отворен је погон за флаширање минералне воде „Врњци“. Пробна производња отпочела је фебруара. Приликом отварања Погона говорили су академик Миладин Пећинар и Предраг Вучковић, директор Погона. Капацитет: 4.500 боца на сат, а дневни капацитет у три смене 75.000. Две године касније 20.000 боца од 0,33 литра извезена је у Велику Британију.

Пријемни центар са Аутобуском станицом отворен 22. априла 1970. Објекат је рађен према пројекту арх. Михајла Митровића. Предат је на употребу филијали „Путник“.

1970. на иницијативу Богољуба-Бате Вуковића, председника СО В. Бања, основано је Удружење бањских и климатских места Србије у циљу обједињавања заједничких интереса радних и других организација које

послују у бањским и климатским местима Србије и доприноса њиховој даљој афирмацији. Оснивачка скупштина одржана је 12. јуна у сали хотела „Фонтана“. За председника Удружења изабран је Богољуб Вуковић.

8. јула 1970. Одржан велики митинг поезије. Стихове говорили: Мира Алечковић, Бранко Лазаревић, Драган Колунџија, Добрица Ерић, Владета Вуковић, Бошко Руђинчанин... Почетком августа у холу Термалног купатила отворена изложба слика Саве Шумановића. Хотел „Дом одмора“, каснија „Славија“ отворен је 26. септембра 1970. Објекат са 180 лежаја подигла је Железничко – штедно – кредитна задруга из Београда за своје чланове. Почетком октобра одржан Први научни скуп психијатара Србије.

1971. Бању посетило 135.115 гостију који су остварили 1.244.978 пансионских дана.

16. марта 1971. Тито посетио В. Бању.

Према попису становништва од 31. марта 1971. Врњачка Бања имала је 6.506 становника, Врњци 2.689, а Гоч – 64. Бања је имала 113 лица у иностранству, 1.081 привредног преузетника, 8 коња, 126 говеда, 227 свиња...

1971. отворен ресторан „Шумадија“.

У априлу 1972. године у Врњачкој Бањи је боравио Иво Андрић, добитник Нобелове награде.

Маја 1972. Аутоматска телефонска централа проширена је за 200 бројева тако да је имала капацитет од 600 бројева.

У јуну 1972. изашао први број часописа „Замак културе“. Главни одговорни уредник био је Бошко Руђинчанин. У првом броју овог годишњака на 860 страна објављено је пет студија. 1972. године Врњачка Бања постала члан Туристичког савеза Србије. Најбогатији

Врњчанин, према пријављеним приходима, 1972. Године био је Александар Ђорђевић, наставник ОШ „Попински борци“. Функционери Општине били су у средини списка од преко 130 милионера. Међу најбогатијима нашла су се 36 лекара и фармацеута и 28 директора.

У априлу 1973. Тито поставља камен темељац за нову фабрику минералне воде „Врњци“.

Славко Јанковић изабран за председника Скупштине општине у јулу 1973. У оквиру Врњачких културних свечаности 1973. одржан је „Први бијенале југословенске скулптуре у пленеру“

Март 1974. – Десанка Максимовић била гост у основној школи у Штулцу. Августа 1974. – Први врњачки фестивал „Југословенски филм у акцији“.

У јуну 1975. Душан Чкребић, председник Извршног већа Србије отворио нови Павиљон топле воде.

Почетком 1976, за пет и по година постојања у новој згради СО регистровало се 3.000 брачних парова. У јуну 1976. отворен „Нови Меркур“. Новембра 1976. почела изградња Хотела „Партизанка“. Хотел је отворен 1978.

1977. отворен хотел „Бреза“. Отворена Робна кућа „Јадран“

Хиљаду посетилаца на књижевној вечери Десанке Максимовић 18. јула 1977. у сали Купатила. Први Врњачки филмски фестивал од 15. до 21. августа – 10.000 гледалаца. Љубиша Самарџић добитник награде за најбољу улогу на Фестивалу.

2. јула 1978. отворен Хотел „Борјак“ са 237 лежаја.

„Нови Меркур“, друга фаза са 180 лежаја и рестораном за 420 особа отворен у јулу 1978. Две године пре тога отворен стамбени део са 240 постеља.

Октобра 1978. отворен Дом здравља.

1978. боравило 162.390 гостију.

За најбоље архитектонско остварење у Србији проглашен „Меркур“, дело архитеката Милоша Константиновића и Димитрија Иванчевића.

1979. „Аутопревоз“ има 55 аутобуса и 296 запослених.

1980. фебруара отворена „нова“ библиотека „Др Душан Радић“ у вили „Мишић“.

1980. завршена прва фаза градње хотела „Звезда“.

Врњачка Бања Санаторијум Др. Живадиновић.
Vrnici-les-Bains Sanatorium du docteur Zivadinovic

Средином августа 1981. на Чајкином брду постављена је скулптура „Муза“, рад академског вајара Драгише Обрадовића, споменик поезији.

У априлу 1982. Милија Бекчић постао је председник СО В. Бања, а Родољуб Џамић је изабран за председника Извршног савета.

Средином 1983. отворен Замак културе. Августа 1983. у Библиотеци одржано књижевно вече Мира Алечковић. У октобру отворена нова Аутобуска станица.

Нови киосци који подсећају на некадашње старе бањске киоске постављени на Променади 1985.

Маја 1986. Станимир Јанковић постао председник СО. У Вранешима отворена нова школа.

1988. отворена Летња позорница. У октобру отворен Вртић „Колибри“.

1989. отворена нова зграда Болнице. Отворен обновљен Римски извор. Крајем ове године Родољуб Џамић постао је председник СО.

Веће удруженог рада 25. априла 1990. године и Веће општина изгласали су нови закон о шумама. Гочке шуме добиле су посебан статус. Газдовање је поверено врњачком јавном предузећу.

Од 2. до 6. јуна 1990. одржане „Игре без граница“ на Олимпијском базену. Учествовале су екипе из Француске, Шпаније, Португалије, Италије и Сан Марина. Као маскота промовисан је врабац „Гочко“, рад академског сликара Милана Тодоровића – Рубљова.

Мала привреда 1990. – у Врњачкој Бањи регистровано 640 занатских радњи, 17 приватних предузећа, 50 трговачких радњи, 40 приватних кафана...

У јулу 1992. Мирослав Чеперковић постао председник Скупштине општине.

Први конгрес фармацеута СР Југославије са 1.800 учесника одржан у априлу 1994. године у Конгресном центру „Звезда“ а Први конгрес радиолога Југославије одржан је у мају. Завршена прва фаза изградње Школе у Пискавцу.

У фебруару 1996. за директора ЈП „Врњачке новине и Радио-телевизија Врњачка Бања“ именован је Ратомир Стевановић. Главни и одговорни уредник „Врњачких новина“ је Љубомир Војић. У децембру изабран нови председник СО В. Бања, Родољуб Џамић.

Милан Никодијевић именован за директора ЈП „Врњачке новине и Радио-телевизија Врњачка Бања“. Виртоуз на виолини Јован Колунџија наступио у Замку. Крајем 1997. пуштен у рад ски лифт на Гочу.

У јулу 1999. за в.д. директора ЈП „Врњачке новине и Радио-телевизија Врњачка Бања“ постављен Зоран Рајић. Отворен Факултет за Хотелијерство и туризам 1. октобра 1999.

У јулу 2000. отворена Телевизија Врњачка Бања, а у Новом Селу отворена је нова здравствена станица као и пошта.

У новембру 2000. нови председник СО В. Бања постао је Матеја Мијатовић. Зоран Жупац изабран за директора ЈП „Врњачке новине и Радио-телевизија Врњачка Бања“.

Престолонаследник Александар, принчеца Катарина и принц Филип Карађорђевић посетили Бању у новембру 2001.

Маја 2002. Бању посетио Зоран Ђинђић, републички премијер.

Јула 2003. у Замку Белимарковића отворена изложба слика Миодрага Б. Протића. У августу, поводом смрти академика Владете Вуковића у Библиотеци одржана комеморативна седница. Крајем године, новоизабрани председник општине је др Светолик Милекић.

Нови директор ЈП „Врњачке новине и РТВ В. Бања“ од јануара 2004. је Радојица Ђурђевић. Председник општине је Родољуб Џамић, а председник СО Дане Станојчић. Вд директора ЈП „В. новине и РТВ“ је Ђорђе Јанковић.

Почетком 2005. Плави воз стигао до Врњаче. У јуну почетак радова на гасоводној мрежи.

Од 2007. године „Врњачке новине“ као часопис за туризам, здравство, привреду, културу, спорт и друштвена питања раде у оквиру Културног центра, а директор и уредник је Бошко Руђинчанин.

Маја 2008. отворена Хала спортова. Отворен проширен простор Народне библиотеке „Др Душан Радић“. У септембру директор Културног центра и уредник „Врњачких новина“ постаје Јелена Боровић Димић. Председник Општине у децембру постао је Зоран Сеизовић.

Изградња Јапанског врта почела 2011. Ватрогасац Зоран Богдановић спасио двојицу копача бунара. Положен камен темељац за спортску халу у Новом Селу. Отворен Факултет за хотелијерство и туризам. Отворена хипербарична комора. Почели радови на реконструкцији Бањског парка. Крајњи рок за завршетак радова вредних 55 милиона динара био је средина марта 2012.

Балнео центар отворен у „Меркуру“ 2012. Захваљујући упорности и труду Огњана Топаловића у лето 2012. пронађена је прва и једина фотографија Павла Мутавцића у фото-документацији *Политике*. У августу, за председника општине изабран је Бобан Ђуровић. Директор Културног центра постаје Саша Миленковић. У октобру Врњачку Бању посетило 14 амбасадора. Крајем године Општина је у државно власништво вратила имовину некадашњег „Аутопревоза“.

У марту 2014. ОШ „Бранко Радичевић“ у Вранешима прославила век и по постојања и рада. Отворен Центар медицинске естетике у „Меркуру“.

Музеј бањског лечења отворен у мају 2015. године. Премијер Александар Вучић отворио реконструисани парк на Дан општине, 14. јул.

У марту 2017. отворен извор „Снежник“ који није био у функцији од 2012. године. Премијер Александар Вучић посетио Врњачку Бању поводом свечаног отварања реновиране „Летње позорнице“.

У 2017. реконструисе се Хотел „Славија“, продат је Хотел „Звезда 1“, Хотел „Фонтана“, „Кафе“, „Швајцарија“. Свечаном академијом обележено 70 година „Меркура“. Након годину и по дана, 7. септембра отворена Врњачка Радио Телевизија. Положен камен темељац за нову зграду гимназије. Прва служба и прва причест и новом храму Живоносни источник одржана 21. септембра.

Почетком 2018. започета реконструкција Хотела „Звезда 2“. Априла Врњачка Бања ушла је у Асоцијацију Римских европских бања.

ОТВОРЕН НОВИ ХОТЕЛ ХОТЕЛ „СЛАТИНА“ – ИЗВОР ЗАДОВОЉСТВА

После годину дана рада на комплетном реновирању, почетком априла 2018. године почео је да ради Хотел „Слатина“, у свом пуном сјају. Хотел се налази у делу парка, између извора „Слатина“ и „Језеро“, у оази зеленила где до соба допире песма славуја. Изолован је од буке, а близу центра Врњачке Бање.

– Поносни смо што смо у години великог јубилеја, први у сезони отворили наш реновирани хотел са четири звездице. Направили смо хотел који госте асоцира на одмор и уживање. Наш мото је „Хотел „Слатина“ – извор задовољства“. Хотел је идеалан за породични одмор, мала деца могу да уживају у великој играоници док су им родитељи у Лоби бару, а у дворишту је и дечије игралиште са адекватним мнобилијаром. За потребе одржавања семинара и тим билдинг презентација имамо конференцијску салу са савременим пратећим садржајима за 70 особа.

Имамо 24 смештајне јединице које су веома комфорне, од 35 до 45 квадрата, и то: три апартмана, три лукс собе са ђакузи кадом и 18 стандардних и супериор соба. Ресторан „a la carte“ капацитета до 100 места под вођством главног куvara Невенке Каравесовић, професорке куварства у пензији, нуди кулинарске специјалитете попут ћуретине у белом вину, потажа од шаргарепе и наранџе и друго. Имамо велнес центар са затвореним базеном са сланом водом, слану собу, две собе за масажу, ђакузи

Ђорђе Трмчић

каду за четири особе, сауну, инфра-црвену сауну, парно купатило, тепидаријум, кнеип клупе, као и мали фитнес центар, рекао нам је Ђорђе Трмчић, менаџер Хотела „Слатина“.

За пар месеци пословања Хотел „Слатина“ угостио је поред домаћих туриста и бројне иностране госте из Бугарске, Хрватске, БиХ, Словеније, Немачке, Русије, Кине, Индије, Америке...

М.Ст.Ј.

„Врњачке новине“ бележе да је 1967. године отворено Одмаралиште „Слатина“ и да је имало око 50 соба смештајног капацитета.

ЗАМАК КУЛТУРЕ - ПРИЧЕ О ВРЕМЕНУ ДАНИ ЕТНОЛОШКОГ ФИЛМА

Пише: Марина Станковић Јанковић

„Ткање прича“

У организацији Замка културе, 1. јуна у галеријском простору Замка Белимарковић, отворен је филмски едукативни програм „Дани етно филма“. До 8. јуна публика је имала прилику да види 17 филмова из 11 земаља из програма 26. Међународног фестивала етнолошког филма, Етнографског музеја у Београду.

– Међународни фестивал етнолошког филма у Београду је догађај који представља широк спектар етнографских филмских тема и ауторских приступа у истраживању како традицијског, тако и модерног начина живота људских заједница, нудећи разноврсне увиде, филмске форме и методологије рада.

Мисија Фестивала је да охрабрује истраживачке и стваралачке приступе у етнографским документарним филмовима, да едукује публику о богатству и разноврсности локалних културних традиција, као и да буде глас савести код проблема савремених друштава узрокованих ниподаштавањем вредности културног наслеђа.

Етнографски музеј организује овај Фестивал од 1992. сваке године. Од 1912. године при Музеју делује и Центар за нематеријално културно наслеђе Србије који надаље развија програме ове манифестације. Резултат претходних фестивалских издања је богата видео-архива која броји 1.250 етнографских филмова из 80 земаља.

Фестивал је намењен младим људима и академској популацији из области друштвених и хуманистичких наука, студентима, стручњацима и уметницима различитих профила. Такође, Фестивал настоји да привуче припаднике локалних заједница укључених у очување културног наслеђа које сами баштине.

Сарадња са Етнографским музејом и ова манифестација омогућавају нам да формирамо видео-архиву, рек-

ла је Јелена Боровић Димић, виши кустос у Замку културе, приликом отварања „Дана етно филма“.

Фестивал су отворили филмови: „Курупира“, Португал 2016, „Духови“, Тајланд, 2017, „Гуру породице Хицри“, Француска и Белгија 2016. До 8. јуна приказани су и документарни филмови: „Ткаља прича“, Шпанија, „Име Мухамед“, Француска 2016, „Наши људи“, Србија 2017, „Како живети заједно“, Србија 2015, „Ко је твој деда“, Немачка 2016, „Седмдесет кућа - нигде нико“, Србија, „Кукмарски момци“, Русија 2016, „Мали људи велико дрвеће“, 2016, „Необична повест о принцу Детмеру“, Француска, „Обећање“, Србија и Белгија 2017, „Наше планине“, Бразил 2016, „Шанко је заволео Бонку“, Србија, „Последњи плес“, 2012. И „Неме Задушнице“, Србија 2013.

„Ткање прича“ је документарни филм који приказује улогу ткаља у андским заједницама у Боливији. Смиљен је са циљем да информише свет о овим женама, које се изражавају кроз древне технике израде текстила. Да би приказао ту реалност, филм садржи 22 интервјуа са ткаљама из различитих региона, као и са супружницима неких од њих. Осим тога, ту су и коментари четири стручњака који контекстуализују приче ових жена. Филм поставља питање судбине текстилног наслеђа и будућности ових древних техника, које су угрожене честим миграцијама из села у град. Редитељ: Клара Калвет.

Сцена из филма: „Последњи плес“

Петнаестогодишњи Бисвацит је готикуа, свети плесач који живи у малом селу у Ориси у Индији. Одмах по рођењу предат је храму како би научио да плеше у част бога Шиве. Нашминкан и обучен као девојка, он представља Девадаси, младу Шивину љубавницу.

Због старосне границе, он мора да напусти храм и оде у непознати спољни свет. Налази излаз у аскетском мистицизму – спреман је да изведе свој последњи плес пре него што се поново роди у новом животу. Редитељ: Дијево Диноченцо.

ИЗЛОЖБА „АТЕЉЕ ПАВИЋ“, РЕМИНИСЦЕНЦИЈЕ

Пише: Јелена Боровић-Димић, виши кустос

У Замку Белимарковић је 12. јуна, у оквиру пројекта „Савремена српска ликовна сцена“, отворена изложба под називом „Атеље Павић“, а представља заједничко излагање брачног и уметничког пара: Оливере Гаврић Павић и Ивана Павића, уметника средње генерације, она 1964, а он 1960. годиште, обоје београђани. Иако су до сада излагали заједно на бројним групним изложбама и с трећом особом, ово је њихово прво заједничко појављивање, пред собом и пред јавношћу. Загледани у своје тематске преокупације, техничке реализације, поетике стварали су једно поред другог сопствене светове. Али, да ли су они баш тако одвојени?

У анализи њихових слика могла бих се послужити бројним цитатима теоретичара уметности модерне и постмодерне, енформела, фигуративности и апстракције, али ја ћу изнети мој лични доживљај.

Јер, једна од особености која ми одмах пада у очи је окренутост ка личном. Томе доприносе и сами називи слика. Наизглед све је идилично. Београдски храм окупан сунцем растаче се у светлу. Особе пред храмом. Такође, растачућа врелина сунца у Африци. Појилишта антилопа. Појилиште се може доживети као божанско појилиште вере. Али... Иако на изглед пасторалне сцене Појилишта, мене су обужимале стрепњом. На Појилишту на ком су невинне антилопе дошле да утеже жеђ, чекају предатори. Не видим их, али знам да су ту. Они траже жртву. Зато су мене Призренски пејзажи, идила појилишта, поруке подсвести и пре слика једне слутње и наговештај судбине жртве једног народа и немогућност да се то предупреди. И зато су ми се називи Оливериних дела склопили у песму као једна од могућности за исчитавање слике Оливере Гаврић Павић. За мене је то толика очигледност да је просто инспиративна присила да се појаве ритмовани у стиху.

Поноћ,
Калемегдан 3.
Три фигуре у храму.
Струјање у подне - Африка,
У храму... Метаморфозе.
Глатка као нож, појављује се слика
и
цртеж за мозаик Мотив 1/7.
Појилиште,
Призренски пејсаж 1.

Призренски пејсаж 2,
Мотив 1/7,
Мотив 7/1,

Мотив 7/2,
Жуто Појилиште.
Призренски пејсаж 3
Мотив 1/3,
Мотив 1/5,
Мотив 4/4,
Мотив 5/1,
Јама - из циклуса Појилиште
Портрет - из циклуса Појилиште.

Калемегдан 4 - лето 1999,
На Појилишту нема више ничега.
Калемегдан 5 - поноћ је тако тиха.

На другој страни Иван Павић својим сликама нас позива на симболичку равн истока. Континуитет свега је у реинкарнирању, понављању и напредовању свега кроз медитацију. Ако је све материјално и нематеријално једно и неуништиво, и то једно је Бог, космос, поредак, номос, онда је свакодневица живота у посвећености ка том путу, а будистичка амајлија Ваџра-крст је та која даје снагу да се опстане, упркос томе што понекад изгледа да доминира безизлазност. Но, појам ступа, је оно што му даје везу са паганским осећањем словенских дрвених тотема као својих, у архајској свести, и као да потврђује да је све једно, само различито именовано и обликовано. Значења: грчки крст, латински крст, ваџра крст, свастика, на крсту или за крст, зависи од нас, који смо, иако понекад изгледа небитни у стварању целине, ипак њени креатори.

Дискос,
Царство небеса,
Ступа...
Композиција са младим месецом,
Небеса - Ваџра-Крст II.

Велики Месец,
Црни вук,
Небеса - Месец,
Месец - Месец – огледало.
Небеса - зора руди 1,
Небеса - Ваџра-Крст II.

Небеса - зора руди 2,
Месец изнад сиве воде,
Бели Месец,
Наранџасти месец,
Црвени месец

Без назива,
Бела ступа
Небеса - Вапра - Крст II.
Црвени месец 2,
На црном небу,
Два јака и Месец,
Жути месец и два облака,
Два четинара и месец.
Небеса - Вапра - Крст II.

Небо над Београдом у пролеће 1999,
Царство небеса-дискос.
Небеса - Вапра - Крст II.

Дакле, обоје иако у колориту различити, она светла, он таман, у композицији она фигуративна бујна, он скоро нефигуративан сведен на знак, мени као посматрачу одсликавају одлику времена у коме живимо са стрепњом као доминантним осећањем и допуњују се својим поетикама као јин и јанг.

Након отварања изложбе је одржано предавање са пројекцијом "Преглед историје савременог мозаика у Србији" у склопу представљања књиге Оливере Гаврић Павић "Мозаик у Србији 1950-2015".

Оливера Гаврић Павић је дипломирала и магистрала на Факултету ликовних уметности у Београду, на одсеку сликарства. Упоредо је дипломирала и на Факултету политичких наука у Београду, на одсеку новинарства. Излагала на 41 самосталној и на преко 200 групних изложби у земљи и иностранству. Мозаиком се у континуитету бави од 1988. Извела 16 мозаичких композиција на сакралним објектима. Највеће композиције се налазе на Калемегдану, три мозаика у трпезарији код капеле Свете Петке (Гостољубље Аврамово, Преподобни Ђакон Авакум и Света Петка) и три мозаика на фасади цркве у Сремчици (Света Тројица, мозаички диптих Благовести). Организовала и осмислила више ауторских, групних изложби мозаика. Са још троје колега основала је Уметничку групу „Аметист“ (2001-2014). Бави се писањем ликовних критика и других текстова из области ликовне уметности. Објавила је преко 200 наслова у стучним часописима, дневној и периодичној штампи. Члан је редакције часописа Ликовни живот од 1999. када постаје члан АИСА. Одржала је бројна предавања о мозаику, у земљи и иностранству. Рефератима је учествовала у међународним конгресима мозаичара и пратећим изложбама мозаика, у Скопљу 2006, Газииан-

тепу 2008, Атини 2010. и Бечу 2014. У сарадњи са аустријском уметницом Едом Мали организовала је гостовање престижне међународне изложбе „Мозаик као савремена уметност“ у Београду, 2017. У издању УЛУПУДС-а објавила је књигу „Мозаик у Србији 1950-2015“.

Иван Павић је дипломирао на Факултету ликовних уметности у Београду, на одсеку сликарства 1984. Магистарске студије сликарства завршио је на истом факултету 1986. Специјализацију на Ecole National Supérieure des Beaux Arts у Паризу стекао је 1989. Излагао је на 39 самосталних и на преко 200 групних изложби у земљи и иностранству. Заступљен је у збиркама музеја и у многим приватним збиркама у земљи и иностранству. Више његових радова искоришћено је у илустровању корица и унутрашњих страна књига. Награђиван је 1982. специјалном наградом Петра и Вере Лубарде за цртеж животиње, а 1984. добија откупну награду Петра и Вере Лубарде, када излаже и на изложби „Перспективе XII“. Године 2012. освојио је другу награду (награда за мозаик) на првој међународној изложби „Камен у архитектури и уметности“, у Крагујевцу. Члан је УЛУС-а, ИСОМ-а, АИМС-а (2008–2014). Активно је излагао на изложбама Уметничке групе „Аметист“. Запослен је у Народном музеју у Београду као шеф Одељења за конзервацију и рестаурацију.

8 ВЕЛИЧАНСТВЕНИХ

Приредио: Новица Цветковић

Врњачка Бања је позната по својим спортистима и спортским екипама. Поносни смо на наше спортисте који су били репрезентативци своје земље и који су освајали медаље на великим такмичењима и имали запажену међународну каријеру. Овом приликом представљамо вам осморо наших успешних спортиста, до неке наредне прилике када ћемо писати и о другима.

ИГОР ГОЧАНИН – Најбољи спортиста Врњачке Бање у 20 веку и једини који је освојио златну олимпијску медаљу. Рођеј је 24. јула 1966. године у Херцег Новом. Почео да тренира пливање са седам година, први тренер био је отац Томислав и био је првак Србије у млађим категоријама. Са 12 година почиње да тренира ватерполо и за први тим ВК „Гоч“ наступа 1982. године, када је „Гоч“ играо прву лигу. Исте године прелази у београдски „Партизан“ и ту остаје наредних девет година, освојивши велики број трофеја. Почетком 90-тих година почиње његова инострана каријера, и први клуб за који наступа је „Канотијери“ из Напуља (Италија) где игра годину дана. Затим одлази у Барселону, клуб Каталунја и за две године осваја Куп шампиона, првенство и Куп Шпаније. Следећих 11 година игра у Италији, где је променио доста клубова, а највише успеха имао је у Пескари.

За репрезентацију Југославије дебитовао је 1985. године, а од 1987. је стандардни репрезентативац и те године осваја сребрну медаљу на Европском првенству у Стразбуру. На Олимпијским играма у Сеулу 1988. године осваја златну медаљу. На Европском првенству у Бону 1987. године осваја сребро, а 1991. у Атини осваја златну медаљу. Тренерску каријеру почео је у Италији, клуб „Виђевано, затим као тренер ради на Малти, потом у Партизану (тренер јуниора), и у клубу „Бањица“. Затим

тренира репрезентацију Македоније са којом се пласирао на Европско првенство у Ајдховену. Следеће две године тренира „Жак“ из Кикинде и коначно од 1. маја 2014. године преузима „Гоч“ из Врњачке Бање и са својим сарадницима постиже одличне резултате.

ОБРАД САЈА ШАРАНЧИЋ рођен 1953. године и кошарку је почео да тренира са 16 година у КК Гоч где га је довео тренер Бошко Домазет. Изетне предиспози-

ције, потенцијал као и таленат препознале су екипе Прве лиге Југославије и Саја прелази у ОКК Београд где остаје шест месеци. Затим прелази у КК Борац из Чачка који је у то време био један од бољих клубова у Југославији, а та Лига била је једна од јачих у Европи. У Борцу проводи највећи део каријере где из године у годину напредује и постаје један од главних играча. У сезони 1984/85 био је најбоље оцењен играч Лиге и трећи стрелац (први је био Дражен Петровић), тренирао га је легендарни Аца Николић. Инострану каријеру почиње у Турској. Најпре у Фенербахчеу, затим у Истамбул техник Универзитету и на крају у Клубу Отоки. Затим прелази у Шпанију у Клуб ТДК Манреса из Барселоне где игра годину и по дана. Враћа се у Србију и игра за Слогу из Краљева, затим прелази у екипу Будућности из Подгорице. На крају се враћа у свој Гоч где завршава каријеру и игра заједно са својим сином Сашом. Још је активан и игра за ветеране репрезентације Србије +60 и освојио је златну медаљу на Европском првенству. Наравно, често дође и на нашу „Коцку“ где одигра баскет са другарима.

НЕБОЈША КАРАМАРКОВИЋ – рођен је 7. априла 1954. године у врњачкој Бањи. Још као дечак показао је велики потенцијал и таленат за фудбал. Почео је да

тренира у „Гочу“ са 14. година и одмах је посато члан прве екипе „Гоча“. Одличним играма у „Гочу“ привукао је пажњу и прволигашких екипа, а најупорнији је био „Напредак“ из Крушевца, и 1974. године Небојша потпи- сује уговор са њима. Играјући на позицији десног хал- фа, пружа одличне игре и постао је један од најбољих одбрамбених играча у Југославији. То је и званично потврђено избором за најбољег десног халфа у земљи у сезони 1979-80. У сезони 1980-81 са „Напретком“ игра и у Купу УЕФА.. Имао је понуде и најбољих клубова у земљи, између осталих и „Црвене Звезде“ и „Партизана“ да пређе у њихове редове, али остаје у „Напретку“. Што се тиче међународне каријере, играо је шест месеци у Немачкој за ФК „Вердер Бремен“ (тренер Ото Ренагел), затим у Емену у Швајцарској, а каријеру завршава у свом „Гочу“. Имао је и успешну тренерску каријеру, највише је времена провео у „Гочу“, а такође је био и председник ФК „Гоч“ и то веома успешан.

ВЕСНА БУЋЕЛАН – рођена је 12. децембра 1965. године. Од ране младости показивала је изузетан тале- нат за спорт, прво успешно се бавећи атлетиком, а затим такмичарским боди билдингом, где је остварила изузет- не резултате. Весна је вишеструка шампионка Југославије и Србије, амеђу највеће трофеје убраја титуле првакиње Балкана и Медитерана. Поред овога, запажени су њени наступи и високи пласмани на европској и светској сцени. Била је више пута на државном нивоу бирана за бодибилдерку године, а и више пута је била најбоља спортисткиња Врњачке Бање. Након престанка бављења такмичарским бодибилдингом Весна се у потпуности посвећује професији тренера. Постаје једна од ретких особа у држави са титулом „мастер тренер“ и свој из-

узетан педагошки рад усмерава ка свим категоријама вежбача-од рекреативаца свих узраста до професио- налаца. Карактеристично за њен рад и приступ је да се свакој особи посвећује као индивидуи, као и њен изузетан професионализам и врхунско знање. Данас њен клуб „ББФК Буђелан Весна“ успешно наступа на такмичењима националног савеза за бодибилдинг и фитнес, као и на такмичењима у дисциплини снаге (power lifting), где овај непобеђени шампион ствара прваке и освајаче медаља.

ВЕРОЉУБ КОСОВАЦ- рођен је 1956. године у Врња- чкој Бањи, где је завршио основну школу и Гимназију. Релативно касно је почео да тренира рукомет, а инте- ресантно је да је прво бранио за Фудбалски клуб „Гоч“

неколико утакмица. Уписује факултет у Крагујевцу, и тада почиње озбиљније да се бави рукометом у клубу

„Студент“. Ту је показао свој раскошни таленат и квалитет као голман и после само годину дана прелази у „Црвену Звезду“ из Београда, где наредних десет година постаје један од важнијих играча. У Барселону прелази 1986. године, осваја три трофеја – Куп ИХФ, Првенство и Куп Шпаније. Затим прелази у Шведску, у клуб „Кристијанштад“. У Шведској завршава играчку каријеру у 42.-ој години. Паралелно са играчком, почиње и његова тренерска каријера, тако да веома успешно тренира неколико шведских прволигашких екипа. Потом прелази у Шпанију где тренира екипу „Арагон Сарагоса“ и са њима је играо два финала Купа ИХФ. Затим прелази у Данску, где тренира екипу „Скјерн“. На позив шпанског тренера Валера Ривере, који је проглашен за најбољег тренера 20 века, постаје члан стручног штаба репрезентације Катари први помоћник Ривере. Са Катаром постаје вицешампион света, осваја Куп Азије и учествује на Олимпијским играма 2016. године. Верољуб воли своју Врњачку Бању и сваке године долази по двадесетак дана и дружи се својим друговима из детињства и рођацима.

НЕБОЈША НОВОСЕЛАЦ- рођен је 17. септембра 1974. године. Као изузетно млад почиње да тренира

пливање и касније прелази на ватерполо, где постаје један од најбољих играча ВК „Гоч“, где игра до своје 20-те године. Затим прву сезону игра у ВК „Бечеј“ и у 21-ој години завршава играчку каријеру. Након тога посвети се тренерском позиву и остварује изузетно успешну каријеру у професионалном раду са клубовима и са репрезентацијом. Клубска каријера (1995-2004) је тре-

нер јуниор у ВК „партизан“ Београд, а од 1998-2004 је и помоћни тренер у првој екипи Партизана; 2004-2006. ФЕФ тренер је ВК „Студент“ из Београда; 2006-2013. постаје феф тренер ВК „Спандау 04“ из Берлина, и са овом екипом осваја 6 пута првенство Немачке. и 5 КУП. А у раду са репрезентацијама имао је изузетне успехе и освојио велики број медаља. 1998-1999. године члан је стручног тима јуниорске репрезентације Србије и Црне Горе. 1999-2006. члан је стручног тима (помоћни тренер) А селекције Србије и Црне Горе задужен за кондициону припрему, индивидуални рад играча и анализу противничких екипа. Од 2006-2008. године члан је стручног тима (помоћни тренер) репрезентације Србије; од 2009-2012. године постаје помоћни тренер репрезентације Немачке, а од 2012-2015. године и селектор А националног тима Немачке. Сада ради као тренер свих јуниорских националних тимова. Небојша Новоселац је освојио велики број медаља. На Олимпијским играма у Атини (2004) освојио сребрну медаљу, а на ОИ у Пекингу (2008) бронзану. На Светском првенству у Монтреалу (2205) освојио је златну медаљу, а у Барселони (2003) бронзану. На Европском првенству у Крању (2003) златну медаљу, Београду (2006) златна медаља и Малага (2008) златна медаља. ВБелики број медаља освојио је и на Светском купу и Светској лиги. Са репрезентацијом Немачке најбољи успех је 6. место на Светском првенству у Риму и 5. место на ЕП у Ајдховену. Иначе, Небојша је завршио Економски факултет, Вишу тренерску школу, објавио је радове из ватерпола, а има и лепо признање. Указом председника Савезне државе Србије и Црне Горе, 2004. године одликован је Орденом Немање Првог реда. Живи и ради у Берлину, а сваке године долази у родну Врњачку Бању.

МИОДРАГ МИКИ МАРТИНОВИЋ – (1949-1951)- Истинска легенда врњачког и српског боди билдинга и у дисциплинама снаге. Мики је био првак Србије, а и рекордер Југославије. После блиставе спортске каријере у боди билдингу, наставља са тренерским радом где постиже изузетне резултате, стварајући многе шампионе Србије и некадашње Југославије. Оснивач и председник Боди билдинг клуба „Звезда“ као и организатор врхунских боди билдинг манифестација, цењен и уважен педагог на просторима бивше Југославије високи спортски функционер. Поред запаженог рада у свом клубу, дао је велики допринос у раду и других спортских екипа у Врњачкој Бањи немерљив допринос на популаризацији рекреативног бављења физичким вежбањем. У знак сећања и велике захвалности за његово огромно

спортско дело, Врњачка Бања организује сада већ традиционални Меморијални боди билдинг и фитнес куп „Миодраг Мики Мартиновић“.

АЛЕКСАНДАР ДРЕНОВАК – рођен је 30. децембра 1983. године у Краљеву. Боксом је почео да тренира 1998. године и тако је наставио породичну традицију. Први тренер који га је увео у бокс је његов отац Живота Кица Дреновак. Александар је био изузетно талентован и вредан што је показао у млађим категоријама, тачније у јуниорској конкуренцији где је био три пута првак Србије и два пута освајач Омладинске златне рукавице. У сениорској конкуренцији резултати су били још бољи. Први велики успех је освајање бронзане медаље на Светском универзитетском првенству у Азербејџану. Више пута је наступао и на Европском првенству, а најбољи резултат је освојено пето место. Наступао је и на Светском првенству и ту је најбољи резултат пето место у Бакуу. Ипак, највећи успех је учешће на Олимпијским играма 2012. године у Лондону. Аца је учествовао и на великом броју међународних турнира и то као капитен боксерске репрезентације Србије и годинама је био најбољи боксер у Србији. У сениорској конкуренцији шест пута је био првак Србије, а сигурно да му је највећи успех освајање Златне рукавице 2015. године и тиме се придружио великанима српског и југословенског бокса који су освајали тај трофеј. Иначе, Александар као тренер помаже свом оцу Животи у Боксерском клубу „Гоч“, где у чувеној „гаражи“ покушавају да створе нове боксерске шампионе.

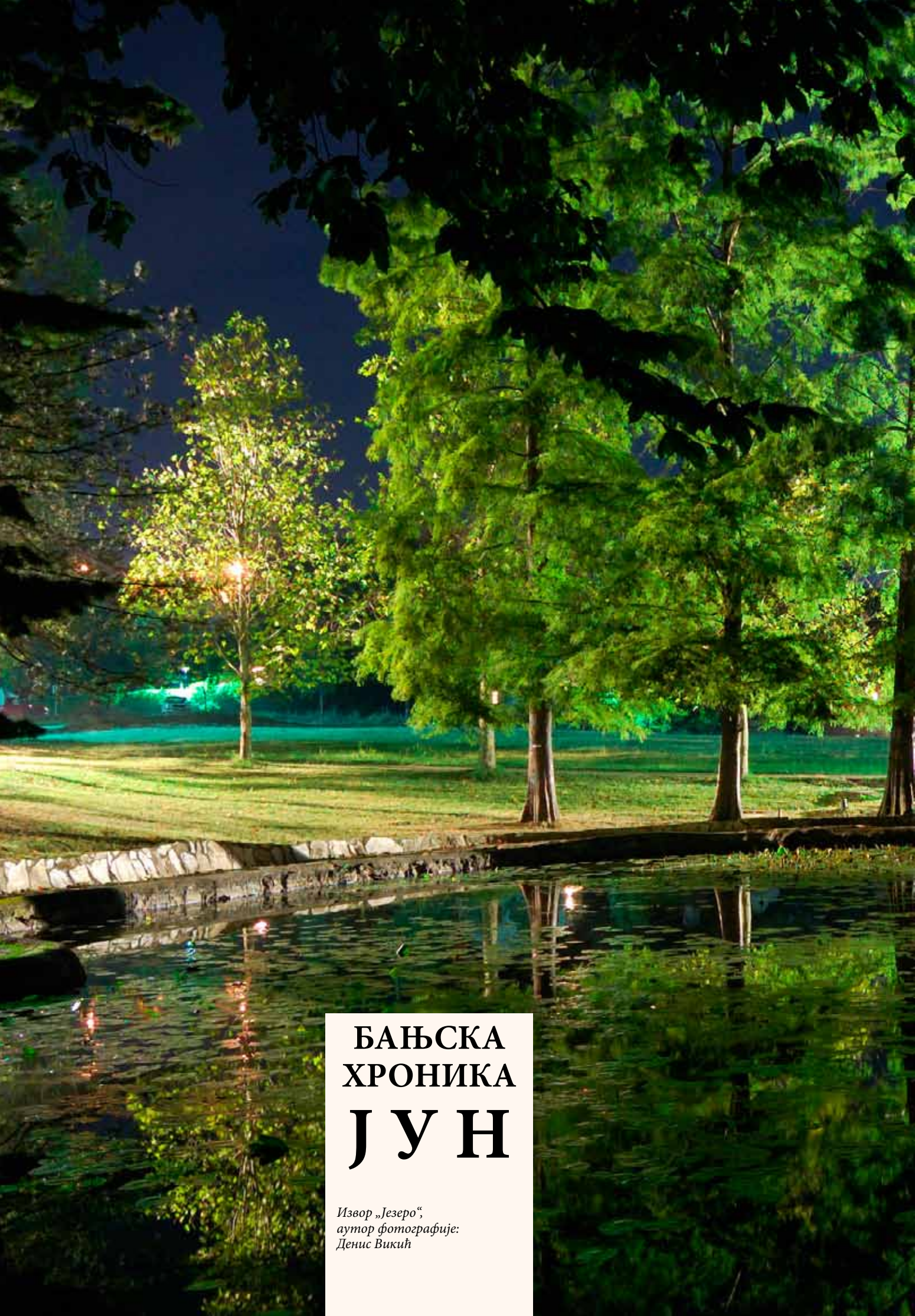
На крају ћемо споменути младе врњачке спортисте, на које је Врњачка Бања изузетно поносна.

Издвојићемо три пара успешних врњачких спортиста:

- Срећко Лисинац, репрезентативац Србије у одбојци и Јелена Трифуновић, репрезентативка Србије у рукомету.

- Никола Црноглавац, репрезентативац Србије у рукомету и Нина Јосифовић, репрезентативка Србије у ватерполу;

- Давид Миковић, јуниорски репрезентативац у фудзалу и Андреа Гашић, кадетска и јуниорска репрезентативка у ватерполу.

БАЊСКА ХРОНИКА ЈУН

*Извор „Језеро“,
аутор фотографије:
Денис Викић*

ВАНРЕДНА СЕДНИЦА СО ВРЊАЧКА БАЊА СЕДНИЦА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Седница Скупштине општине Врњачка Бања сазвана по хитном поступку, друга по реду, одржана је у понедељак 11. јуна. На дневном реду седнице нашла се Одлука о завршном рачуну буџета општине Врњачка Бања за 2017. годину. Планиране активности које су се финансирале средствима буџета општине Врњачка Бања које су предвиђене плановима и програмима рада корисника буџета у највећој мери су извршене. Буџет општине је у 2017. години извршио рефинансирање постојећих кредита у укупном износу од 185.523.674 динара чиме је значајно умањен трошак кредита. Није било нових кредитних задужења већ су сервисирале постојеће обавезе према банкама. Одборници су у даљем току седнице усвојили и Одлуку о отуђењу непокретности удела на кп. бр. 500/52 КО Врњачка Бања из јавне својине општине а ради се о делу парцеле код Аутобуске станице у Врњачкој Бањи. Предузеће „Амига“ д.о.о. Краљево обратило се општини Врњачка Бања за умањење доприноса за уређивање грађевинског земљишта у износу од 50% у поступку изградње Аква парка. Одлуком о до-

одборници СО Врњачка Бања

приносу за уређивање грађевинског земљишта општине Врњачка Бања прописано је да СО појединачним актом може предвидети додатне погодности за плаћање доприноса за објекте од посебног значаја за развој општине и да се допринос у том случају може умањити за 50% а Аква парк свакако јесте објекат од општег интереса. Општинско веће је на претходној седници ово решење усвојило а одборници СО Врњачка Бања једногласни су били приликом изјашњавања и прихватили поменуто решење. А.С.

ПРОМОТИВНИ КАРАВАН ТОС-А ПРОМОЦИЈА ТУРИСТИЧКИХ ДЕСТИНАЦИЈА СРБИЈЕ

Промотивни караван „Види Србију“, део је истоимене кампање Туристичке организације Србије под слоганом „Види Србију, савршен одмор је на дохват руке“, представљен је осмог јуна у Врњачкој Бањи. Овог пута Караван се зауставио у Централном парку код Римског извора где су посетиоци током целог поподнева имали прилику да се упознају са туристичком понудом Србије. Иначе, овом кампањом ТОС промовише понуду Србије у предстојећем летњем периоду и позива домаће госте да свој летњи одмор или његов део проведу на дестинацијама широм Србије.

Поред тога, циљ кампање је и удруживање снага и капацитета приватног, јавног, цивилног сектора и професионалних удружења у промоцији понуде Србије али и прилика да се промовише субвенционисана мера Владе Републике Србије – ваучери за одмор у Србији са Министарством трговине, туризма и телекомуникација. Поздравни говор упутили су председник општине Врњачка Бања Бобан Ђуровић и в. д. директорка ТОС-а Марија Лабовић. Уз промотивни материјал и разговор са људима који представљају своје место, посетиоци су могли да се

упознају са 25 дестинација у оквиру кампање. Посетиоци Каравана су уживали у богатом културно-уметничком програму. Имали су и прилику да учествују у квизу „Кoliko познајете Србију“ и том приликом добију неку од вредних награда. Поред пропагандног материјала посетиоци су овом приликом могли да уживају у пројекцијама туристичких филмова. А.С.

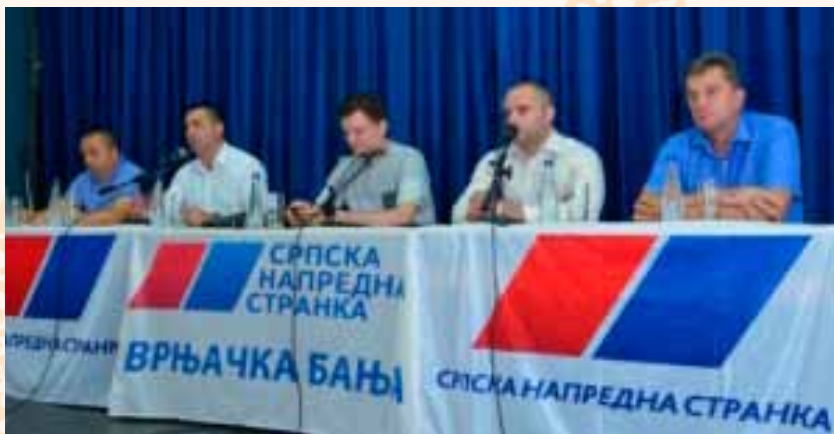
Караван ТОС-а у бањском парку

ТРИБИНА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ НАПРЕДНЕ СТРАНKE СНАЖНИЈИ И ЈЕДИНСТВЕНИЈИ УОЧИ БУДУЋИХ ИЗАЗОВА

Проширени састав Општинског одбора Српке напредне стране Врњачка Бања организовао је 13. јуна у сали Биоскопа трибину којом су поред Бобана Ђуровића, председника ОО СНС В. Бања и Ивана Радовића, потпредседника ОО СНС В. Бања председавали и Миленко Јованов, потпредседник СНС, Крсто Јањушевић, народни посланик СНС и Небојша Симовић, начелник Рашког управног округа.

Састанку су присуствовали чланови ОО, председници савета, представници Омладине СНС и радни тимови на терену за спровођење избора. Ђуровић је поднео извештај о раду Општинског одбора СНС В. Бање.

– Још увек траје анализа рада општинских и градских одбора, али, оно што је дефинитивно, то је да је Општински одбор, општинско руководство у Врњачкој Бањи са Бобаном на челу изузетно добро оцењено и то је порука на коју треба да будете поносни. Видите на каквим је

И. Радовић, Б. Ђуровић, М. Јованов, К. Јањушевић и Н. Симовић

за Србију, да подиже Србију и да на сваком кораку, у свакој локалној самоуправи чини да Србија буде лепша и боља земља за живот. Ми смо сви заједно у претходном периоду бележили рекордне победе и кад погледате те резултате, то показује да СНС чини огроман број људи који посвећено и предано раде на томе да што више људи убеде да је политика коју водимо најбоља политика за Србију, да резултати које имамо показују да имамо људе који раде за Србију а не за себе и свој џеп. Захваљујем вам се за све што сте урадили за СНС, али вас молим да у наредном периоду будемо још снажнији и још јединственији, да личне неке расправе, неразумевања и сличне ствари, оставимо по страни, због изазова који нас чекају. Сведоци сте да смо у претходном периоду имали чудне ситуације, мало је превише случајних ствари у последњих месец и по дана. Имали смо протест малинара због тога што је неко свесно и намерно протурио дезинформацију да ће се малина откупљивати за 40 или 50 динара. Једна лаж, потекла од оних који овој земљи не желе добро. Након тога смо имали блокаде саобраћајница које је извео „народ“ незадовољан ценом горива. У Новом Саду била је петиција за заштиту корњача, након тога петицију за заштиту чинчила, након тога петицију да се не гради вртић у једном делу Новог Сада. И све то раде „групе грађана“, и то је отуд што нико нормалан не би дао свој потпис на оно што понуди Драган Ђилас, Вук Јеремић или Саша Јанковић. Њихов једини циљ је да шире незадовољство у народу.

Шта је главна тема, зашто треба да се руши Александар Вучић? Па наравно, због питања које је сада, полако али сигурно, све више на дневном реду, то је Косово и Метохија. На ово питање имамо три политике у Србији: једна је она коју води Александар Вучић, одговорна, државничка политика која тражи компромис, да Србија не буде понижена и да се нађе решење које ће нам са једне стране омогућити даљи развој и напредак, а с друге стране онемогућити било какво будуће проливање крви и нове сукобе. Друга политика је политика оних који немају никакву идеју и који кажу да шта год Вучић буде рекао, они ће бити против тога. И трећа политика је политика коју посебно морамо

Проширени састав ОО СНС В.Бања

искушењима Србија зато што се Александар Вучић дрзнуо да води Србију на начин, да води једну политику која је најбоља за Србију и политику о којој ће да одлучује народ и грађани Србије. И онда имате синхронизовану акцију саплитања од стране оних којима је најбитније да напуне своје џепове а да испразне ваше. Од оних протеста малинара којима су допринели пружајући им разне дезинформације до ових застоја у саобраћају и ко зна шта ће им све пасти на памет зато што су им пале огромне паре на њихове банковне рачуне, рекао је у свом обраћању Крсто Јањушевић.

– Када имате Општински одбор који функционише на начин на који ваш функционише, заиста нема потребе да се губи време и да се прича о томе како и шта још додатно треба да се ради. Оно што је пред нама, то су озбиљни изазови и зато морамо да радимо и више и јаче, морамо да чувамо страначко јединство, морамо да покажемо свакоме да је Српска напредна странка јака, одлучна и да не мисли да одустане од тога да у наредном периоду побеђује

да демаскирамо и то нам је заједнички задатак. То је политика лажних патриота који кажу да је најбоље решење замрзнути конфликт. Ако су Срби и Албанци у конфликту и ако Срби замрзну конфликт, то не значи да ће и Албанци да замрзну конфликт. Да ли ће то баш бити окидач да они кажу, ок, ви се замрзавајте, а ми ћемо да вам протерамо све Србе са КиМ. И шта ће онда вајне патриоте да раде? Хоћемо ли да гледамо како нам протерују народ или ћемо да реагујемо па да опет уђемо у сукоб са НАТО пактом? Која је од те две опције боља за Србију? Кажу да се промене међународне околности па ће онда Србија не знам ни ја шта. А ја вас питам, колико ће Срба живети у енклавама за 20, 30 или 50 година?

Ми данас имамо довољно аргумената за политику коју водимо. Ако СНС данас нема довољно аргумената да покаже како се одговорно, озбиљно, државнички и домаћински управља, онда не знам када ће ко имати тих аргумената. Не постоји крај у Србији у коме се нешто не гради и не ради, пре свега захваљујући раду и енергији Александра Вучића, рекао је поред осталог, Јованов.

– Ми морамо да одржимо јединство, пре свега на локалу, то је јединство једне ћелије у организму, а организам је читава Србија. На тај начин ћемо Александру Вучићу да дамо пуну подршку да оно шта ради, за шта се бори и улаже велику енергију, да то има смисла. Битно је да верујемо у будућност Србије коју води Александар Вучић. Све што је до сада обећао у Србији, он је урадио, па чак и немогуће ствари. За решавање националног питања потребно је национално јединство, рекао је Ђуровић на крају тирбине.

М.Ст.Ј.

ЗАВРШНА ПРИРЕДБА ПРЕДШКОЛАЦА ДА НАС БУДЕ ВИШЕ

Најмлађи врњачки матуранти, свршени предшколци, приредбом одржаном 8. јуна и званично су се поздравили са вртићем. Након фотографисања са родитељима, бакама, декама и васпитачима, прошетали су врњачким парком до стадиона малих спортова

„Коцка“ где је одржана завршна приредба. Обучени у плаве, беле и црвене костиме, скоро 200 будућих првака, извело је своје припремљене тачке измавивши тако аплаузе присутних. У име ПУ „Радост“ присутним родитељима и малишанима обратила се директорка, Драгана Хаџи Ристић.

– Драга децо, драги родитељи и гости, данас испраћамо још једну генерацију малишана, будућих првака. Овогодишња манифестација носи назив „Да нас буде више“ а ми у установи се надамо да ће из године у годину предшколаца бити све више и да ћемо једне године, надам се, доћи у ситуацију да „Коцка“ или хала спортова буду тесне да приме све наше предшколце. Драги родитељи, међу овим малишанима можда се налази неки будући министар, председник општине или чувени уметник али се међу њима свакако налази и неки будући предузетник, мајстор или занатлија златних руку. Чиме год одлучили да се баве у животу, подржите их и увек им дајте самопоуздања. Васпитавајте их да буду вредни, честити, поштени и добри

Директорка ПУ „Радост“ Драгана Хаџи Ристић, Наступ предшколаца

људи. Уважавајући њихове таленте, подржавајући их а притом васпитавајући их, једнога дана угледаћете плод свога труда. Пред вама ће стајати ваше дете као диван човек. Волела бих да наши малишани никада не забораве вртић јер је то био њихов први излазак у свет, прва одвајања од родитеља, прве љубави и прве сузице. Волели бисмо да нам се ова деца враћају макар као родитељи, рекла је директорка, Драгана Хаџи Ристић.

Још једна генерација врњачких малишана стасала је за школу, обавезе их очекују од септембра а за собом остављају најбезбрижнији период својих живота.

А.С.

ПРИЈЕМ ДЕЛЕГАЦИЈЕ АМБАСАДЕ ФРАНЦУСКЕ САРАДЊА И ПАТРТНЕРСТВО

Заједнички снимак у Хотелу „Слатина“

Председник општине Врњачка Бања, Бобан Ђуровић, примио је у свом кабинету делегацију Амбасаде Француске 11. јуна, а повод је био такмичење „Србија у ритму Европе“. Младе Врњчанке ове године представљају Француску на овом музичком такмичењу. Француску делегацију чинили су Жан-Батист Кизен, кооперант и саветник амбасадора Француске на пољу културе и директор Француског института у Србији и Жулијет Тирлик, координаторка за двојезичну наставу и промоцију француског језика, а поред председника општине у улози домаћина били су Ненад Манојловић, помоћник председника општине В. Бања и Срђан Удовичић, одборник у СО Врњачка Бања и координатор манифестације „Србија у ритму Европе“ из локалне самоуправе.

– Велика нам је част што сте посетили Врњачку Бању. Поносни смо што сте ви наши патнери на овом пројекту. Имамо добар квалитет наших учесника, али био нам је потребан и јак партнер, признат у Европи и свету.

Општина Врњачка Бања има 30.000 становника и она је туристички центар Србије. Једна смо од српских бања, али због јако развијеног туризма превазишли смо оквире бање и прерасли у туристички центар. Читава општина је веома битан природни драгуљ Србије. Има око 60 хектара уређених парковских површина. Уметници из неколико земаља аутори су скулптура у парку. Имамо највећи смештајни капацитет за туристе: 6.000 у хотелима и 15.000 у приватном смештају. Очекујемо да ћемо у години јубилеја отворити недостајуће хотеле са више звездица и да ћемо бити апсолутни туристички фаворити. Најпосећенија смо туристичка дестинација у Србији после Београда. Наша Општина има високу стопу уређености. Ми смо препознати као дестинација која има велики потенцијал и велика су заједничка улагања Владе и локалне самоуправе, рекао је Ђуровић у поздравној речи.

Присутни су били у прилици да погледају кратак промотивни филм Туристичке организације Србије о Врњачкој Бањи.

– Француски језик се доста учи у вашим школама које у марту месецу обележавају „Франкофонију“. Данас смо

донели 11 сертификата за ученике Гимназије који су положили наш курс француског језика. Имамо одличну сарадњу са Културним центром Врњачке Бање који приказује караван француских филмова.

Врњачка Бања је веома динамична. Ово је један начин да се захвалимо професорима и ученицима на неговању француског језика. Врњачка Бања је лидер здравственог туризма у Србији. Заинтересовани смо за сарадњу и партнерство са бањама у Француској. Било би лепо да врњачка Бања уђе у туристички водич „зелени“ водич „Мишелин“ и да се квалитетно промовише као туристичко место. Врло је

Пријем је протекао у срдечној атмосфери

битно што улажете у хотеле и подижете квалитет услуга, рекао је Жан-Батист Кизен и додао да је са својом породицом управо у Врњачкој Бањи провео део годишњег одмора.

– Врло је важно да се истиче ентузијазам у вашим школама код професора и ученика који уче француски језик. Спремни смо да помогнемо пројекте који су везани за промоцију француског језика. Треба остварити партнерство са школама у Француској, рекла је поред осталог Жулијет Тирлик.

Други део посете одвијао се у Хотелу „Слатина“. Делегацију је дочекао Ђорђе Трмчић, менаџер хотела где је био уприличен сусрет са учесницима манифестације „Србија у ритму Европе“ из Врњачке Бање који су извели неколико музичких нумера. Тамо је био приређен коктел за представнике Амбасаде, учеснике, родитеље учесника, директоре школа и разредне старешине учесника и представнике медија.

Уследила је шетња врњачким парковима и обилазак извора Језеро, Јапанског врта, Централног бањског парка, Специјалне болнице „Меркур“ – Термоминералног купатила и Бивете Топле воде уз конзумирање лековите минералне воде.

М.Ст.Ј.

СВЕЧАНА ДОДЕЛА ДИПЛОМА У ГИМНАЗИЈИ У СЛАВУ ЗНАЊА, МЛАДОСТИ И ЛЕПОТЕ

У свечаној сали Термоминералног купатила, 15. јуна, одржана је свечана додела диплома матурантима врњачке Гимназије на којој су се окупили професори, учленици, родитеље и гости. Била је то прилика да се на свечан начин, матурантима честита успешан завршетак средњошколског образовања и пожели успешан наставак даљег школовања.

На почетку, хор Гимназије уз пратњу на клавијатурама ученика Вељка Жупца, са диригентом Игором Матићем је извео студентску химну „Gaudeamus igitur“. Уследило је потом обраћање Дојне Стодић, директорке Гимназије.

– Драги матуранти, цењени родитељи, поштоване колеге, уважени гости захваљујем се што сте дошли на свечаност поводом доделе диплома матурантима Гимназије. Ово је последња генерација које су изнедрене крајем деведесетих година прошлог века. Матурантима се обраћам са жељом да буду јаки у свим животним ситуацијама. Одлазите као млади људи са пуно животне жеље за самоостварање. Уживајте у лепоти и снази своје младости. Упијајте нова знања, будите бољи од нас. На путу који вас очекује наићи ћете и на лепо и на ружно, на добро и зло, корачајте храбро напред и постаните добри људи! Родитељима се захваљујемо што су нам указали поверење и што су за школовање своје деце одабрали нашу Гимназију, рекла је, између осталог, директорка Стодић која је и сама завршила баш ову Гимназију, а потом у њој нашла запослење као професор математике.

Душан Стевановић, помоћник председника општине честитао је матурантима завршетак школовања, професорима који су радећи свој посао обликовали ове младе људе као и родитељима. Матурантима је пожелио да добро ураде пријемне испите, да се потом упишу на жељене факултете, на буџет. Испред

локалне самоуправе дао је обећање да ће се радити на отварању нових радних места и стварању бољих животних услова како би се по завршетку школовања млади стручњаци вратили у своје родно место – Врњачку Бању и сами допринели њеном даљем развоју.

Свечана додела диплома је прилика да се похвале најбољи ученици. У овој генерацији Гимназију је завршило и матурске испите положило 67 ученика, а шесторо њих је школовање завршило са свим петицама – Сара Стојиљковић, Невена Јахимовић, Александар Јокић, Тамара Кушаковић, Андреја Петронијевић и Марија Ресемић. Посебним дипломима награђени су за област друштвених наука Марија Ресемић и за област природних наука Андреја Петронијевић. За ученика генерације проглашена је Невена Јахимовић, одељење 4/3.

Честитке за остварене четворогодишње образовно-васпитне резултате треба упутити и разредним старешинама – Данијели Брђовић, професорки српског језика, Марину Голубовићу, професору енглеског и Бранкици Продановић, професорки математике.

Гимназијалци су осмислили уметнички програм и, показали свој таленат за писање састава, за рецитовање и певање.

М.В.

УГОСТИТЕЉСКО-ТУРИСТИЧКА ШКОЛА У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ ЈОВАН РАДИВОЈЕВИЋ УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ

Свечаност доделе диплома матураната Угоститељско-туристичке школе, 16. јуна, у Конгресној сали „Zepter hotela“ отпочела је поздравним говором Јелене Чеперковић, директорке Школе.

– Поздрављам помоћника председника Општине, представнике Финдације „Милан Вуковић“, представнике синдиката, колеге директоре основних школа и директорку Гимназије, представнике установа и Удружења жена „Златне нити“, чланове Школског одбора, и посебно поздрављам професоре, матуранте и њихове родитеље. Захваљујући несебичном раду и прегнућу професора ученици наше школе су постигли сјајне резултате на свим такмичењима на којима су учествовали. Као образовна установа остварујемо бројна партнерства у земљи и иностранству. Ове вечери 189 ученика ће узети своје дипломе, а ја бих овом приликом похвалила разредне старешине који су водили одељења трогодишњих и четворогодишњих занимања. То су: Бранислава Поповић, Невена Радовић, Соња Бежановић, Ивана Ђукић, Олгица Кнежевић, Душанка Бурмаз, Мирољуб Глицићи Биљана Кљајић, рекла је директорка Чеперковић.

Бојана Маринковић се присутнима у конгресном центру „Zepter hotela“ обратила испред Школске управе Краљево, речима:

– Поштовани домаћини, уважени гости, поштовани професори, ученици и родитељи, Угоститељско-туристичка школа у Врњачкој Бањи има дугу и богату традицију. Потврда за то је и највиша оцена додељена у екстерној евалуацији. О успеху школе сведоче и ваше награде које сте освојили на бројним међународним такмичењима. О успеху школе сведочите и ви, матуранти. Неки од вас ће са овом дипломом ући у свет рада и професионалног доказивања, други ће опет кренути путем даљег усавршавања настављајући даље школовање. Свима вама

искрено честитам, рекла је Бојана Маринковић.

Испред скупштине општине Врњачка Бања матуранти-ма се обратио Душан Стевановић, помоћник председника Општине и пожелео им пуно успеха у будућем животу. Нагласио је да се у Врњачкој Бањи тренутно гради пет хотела и да ће за угоститељска и туристичка занимања бити отворена нова радна места где ће млади људи моћи да примене своје знање које су стекли током школовања. Угоститељско-туристичка школа заслужује сво поштовање. Нама сатријима остаје да уживамо у вашим кулинарским и посластичарским умећима као и начину на који ћете нас послуживати.

У културно уметничком програму наступили су ученици Школе са литерарним саставима, поезијом и извођењем популарних музичких нумера попут Бајаганих „Моји су другови..“, „Све још мирише на њу“ од Парног ваљка. Ову свечаност увеличали су као специјални гости чланови хора „Абрашевић“ са диригентом Милутином Предолцем.

Завршни део свечаности протекао је у подели књига и награда учесницима такмичења на међународним такмичењима - Гатус у Херцег Новом – Црна Гора, затим такмичење у Струмици Македонија, Сарајеву БИХ, Љубљани у Словенији и др. као и на такмичењима из појединих предмета. Директорка школе је потом прогласила најбоље ђаке и ученика генерације.

У оквиру трогодишњег нивоа образовања за најбољу је проглашен Матија Јовановић, а у оквиру четворогодишњег школовања Јован Радивојевић, који је проглашен и за Ђака генерације. Јован Радивојевић је за постигнут успех награђен од Школе лап топом, а од Фондације „Милан Вуковић“ новчаном наградом. Награду је уручио Драгомир Живковић, један од чланова УО Фондације „Милан Вуковић“.

Јован се захвалио на награди директорки Јелени Чеперковић, исто тако и Фондацији „Милан Вуковић“ рекавши да ће му награде добро доћи за наставак школовања. Посебно се захвалио професоркама куварства Биљани Кљајић и Данијели Рсовац на стеченом знању, на стрпљењу и разумевању које су имале док су предавале и током практичне наставе.

М.В.

МЕЂУНАРОДНО ТАКМИЧЕЊЕ У КАРВИНГУ ЗА ДВА МАЈСТОРА ЧЕТИРИ ЗЛАТА

Карвинг је уметност резбарења воћа и поврћа у прелепе облике, који осликавају живот човека и све што га окружује. У рукама врхунских мајстора карвинга лубеница, манго, тиква, цвекла, келераба и сво друго воће и поврће, брзо и лако се претварају у божанствене цветове и шаре.

Врњачка Угоститељско-туристичка школа може да се похвали са изузетно талентованим карвинг мајсторима, кулинарским техничарима Алексом Петровићем и Николом Глигоријевићем. Они су на Међународном такмичењу у карвингу које је одржано у Габрову у Бугарској од 18. до 20. маја, освојили четири златне медаље!

– Алекса и Никола су одлични ђаци, изузетни кувари и надарени су за карвинг. Са такмичења у карвингу, током школовања, освојили су 16 златних медаља. Конкуренција у Бугарској била је изузетно велика и прави је престиж што су освојили златне медаље такмичећи се са Бугарима, Румунима, Кинезима, Кореанцима..., рекла нам је Биљана Кљајић, професор куварства.

Успех је утолико већи, јер је ово такмичење организовала Веселина Славчева која је најистакнутији карвинг мајстор у свету, светски судија WACS-а и Председник Бугарске карвинг Асоцијације

Ова захтевна дисциплина, иако не спада директно у гастрономију, често је присутна на међународним гастрономским такмичењима. Тим УТШ на достојан начин одговорио је изазову и представио Врњачку Бању и Србију на најбољи начин.

М.Ст.Ј.

ПРЕДСТАВНИЦИ ФРАНЦУСКЕ АМБАСАДЕ У УГОСТИТЕЉСКОЈ ШКОЛИ РАД НА ЗАЈЕДНИЧКИМ ПРОЈЕКТИМА

У Угоститељско-туристичкој школи 11. јуна забележена је важна посета. Школу су обишли представници Амбасаде Француске Жан-Батист Кизен, директор Француског института, Жилијет Тирлик, координатор за двојезичну наставу и промоцију француског језика и Лора Гале, стажиста Института.

Добродошлицу гостима из Француске пожелели су Станоје Михајловић организатор практичне наставе и Душица Бурмаз, помоћник директора. Осим наставника

француског језика УТШ, била је присутна и већина наставника француског језика са територије Врњачке Бање.

Жан-Батист Кизен истакао је да, с обзиром на чињеницу да УТШ има сваке године више од седам стотина ученика који долазе из целе Србије, она представља битну карику у промовисању француског језика. Он је нагласио важност сарадње у области хотелијерства и туризма, медицине и термализма, као и важност организовања културолошких догађаја и рад на пројектима. Похвалио је наставнике и

њихов несебични труд што утичу да се ученици опредељују за овај језик и тако помажу одржавању дугогодишње традиције француског језика на овим просторима.

Размотрена је могућност развијања партнерства са француским школама, као и рад на заједничким пројектима. Наставници су појединачно износили потешкоће у раду за које су добијали предлоге за њихово превазилажење. Разговарало се о могућностима стручног усавршавања не само у Србији већ и у Француској, проширивању круга школа за полагање испита ДЕЛФ, даљег настављања школовања у Француској.

Представници Института су похвалили организовање манифестације „Дани Фракофоније“ у којој учествују ученици свих школа, са посебним нагласком на манифестацију „Укуси Француске“ која је по први пут ове

Састанак у канцеларији директорке УТШ

године организована у Врњачкој Бањи, у Школском ресторану „Истра“.

М.Ст.Ј.

МАТУРСКИ ИСПИТ КУЛИНАРСКИХ И УГОСТИТЕЉСКИХ ТЕХНИЧАРА ПРИПРЕМЉЕНИ СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ЗНАЛАЧКИ ПОСЛУЖЕНИ

Никола Спасојевић, Јован Радивојевић, Ђорђе Ђирковић, Вања Радивојевић, Маријан Младеновић, Милица Николенић, Стефан Милојевић и Милица Пантовић са координатором практичне наставе Станојем Михајловићем

У кабинетима Угоститељско-туристичке школе 13. јуна владала је посебно позитивна атмосфера. Уз незнатну дозу треме, достојанствено понашање, ширили су се пријатни мириси кулинарских специјалитета које су припремали будући шефови кухиња, ученици 4/4 УТШ у оквиру практичног сегмента полагања матурског испита. Након дегустације пилетине „Америкен“, чобанског ћевапа, турнеда „Росини“, филе мињона на ловачки начин, бакрач гулаша, крменадле на српски начин и рибе на тршћански начин, уверени смо да су сви млади кувари положили са одличним оценама које су добијали од својих ментора Биљане Кљајић и Данијеле Рсовац.

Угоститељски техничари полагали су Услуживање са практичном наставом пратећи будним оком својих професора: Биљане Иричанин, Мирољуба Глицића и Милана Кљајића. Била је то последња провера уочи њихове одбране матурског рада.

Ученици ће већ овог лета, након матуре, моћи да се докажу и покажу стечена знања уколико се буду радно ангажовали у неком од ресторана и кафића.

М.Ст.Ј.

Стефан Младеновић полаже Услуживање са практичном наставом

„СРБИЈА У РИТМУ ЕВРОПЕ 2018“ ПОБЕДИЛА ВРЊАЧКА БАЊА!

Врњчанке, победнице на сцени у Хали „Чаир“

Дечја Евровизија у Србији, како називају манифестацију „Србија у ритму Европе“, у Нишу је окупила 16. јуна такмичаре из 22 града и општина Србије. Они су успешно, кроз песму и игру представљали своје локалне самоуправе, али и амбасаде у Београду. Победници за 2018. годину су Врњчанке, Катарина Богићевић, Милица Ђирић, Ивона Ивановић, Ања Свилановић, Теодора Стаменковић и Ани-та Вилимоновић, уз снажну подршку координатора Срђана Удовичића, локалне самоуправе и јаког партнера, Амбасаде Републике Француске.

Финале манифестације из Хале „Чаир“ директно је преносила Прва ТВ. Гласови жирија чинили су 50% укупних гласова, а другу половину чинили су гласови публике, путем СМС порука. Наше девојке плениле су лепотом, плесним покретима и гласом и заслужено тријумфовале изводећи песму Ларе Фабијан „Je t'aime“.

– Свакако је велика част бити на челу тима који је и по оцени жирија 22 локалне самоуправе које су ове године део програма, а и по оцени гледалаца, најбољи. Наиме, Врњачка Бања је по мишљењу жирија заузела прво место са чак 400 поена. Иза нас се нашао Босилеград, са 70 поена мање, док је треће место са 307 поена припало нашим драгим комшијама из Трстеника. Када је у питању гласање публике, и ту је Врњачка Бања такмичење завршила на

првом месту, мада, како су нам из продукције рекли, било је веома напето јер су и наши пријатељи из Баче, с којима смо се заиста лепо дружили у Нишу, били веома организовани по питању СМС гласања. Када је у питању коначан скор, Врњачка Бања је освојила прво, Босилеград друго, док је треће место припало Сремској Митровици. Труд који смо, првенствено девојке, ја, али и наш фотограф Марко Црноглавац уложили, очигледно је уродио плодом, наравно, уз неизмерну подршку Врњчана који су у великој мери заслужни за овај успех тима Врњачке Бање.

Иза нас је један прелепи период и догађај који ћемо сви дуго памтити. Стекли смо нове пријатеље, али и учврстили нека пријатељства која су се родила претходних година. Дobili смо позив да посетимо Суботицу, Оцаке, да будемо део неких њихових манифестација, а и ми смо њих позвали да посете Врњачку Бању и пре такмичења следеће године, рекао нам је Срђан Удовичић, координатор општине Врњачка Бања за програм „Србија у ритму Европе“.

Наше победнице очекује одлазак у Француску, земљу коју су представљале, то је поклон од Продукције Србија у ритму Европе, а по уговору стоји да 50% новца прикупљеног преко СМС-а иде у буџет врњачке Општине. Једанаеста манифестација „Србија у ритму Европе“ 2019. године биће одржана у Врњачкој Бањи.

М.Ст.Ј.

У ХОТЕЛУ „СОЛАРИС“ У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ ДОДЕЉЕНА ПРИЗНАЊА „КАПЕТАН МИША АНАСТАСИЈЕВИЋ“

Хотел „Соларис“ је 12. јуна био домаћини доделе признања „Капетан Миша Анастасијевић“ за подручје Рашког и Расинског округа. Организатори су „Медиа Инвент“ из Новог Сада, Универзитет у Новом Саду и Привредна комора Војводине и Општина Врњачка Бања.

Признање „Капетан Миша Анастасијевић“ је својеврсно оцењивање и вредновање предузетничког стваралаштва, које се организује у оквиру пројекта „Пут ка врху“, настао пре 18 година, са основном идејом афирмације привредног и друштвеног стваралаштва Србије. Поред Србије, пројекат се од 2016. године спроводи и у Републици Српској.

Председник општине Врњачка Бања, Бобан Ђуровић поздравио је све присутне и пожелио добродошлицу. Истакао је да је Врњачка Бања почаствована што се овако битан догађај са веома престижним наградама одржава у Бањи, и то у години јубилеја, када се прославља 150 година организованог бављења туризмом. Честитао је свим добитницима, нарочито Врњачанима који су заслужено добили ово велико произнање, и који су својим радом, трудом и делом промовисали и уткали себе у живот Врњачке Бање. „Веома сам поносан одабиром људи који данас добијају престижне награде. Неки од њих су заслужни деценијама за Врњачку Бању, неки су последњих година дали велики допринос. Многи су радили због народа и друштва, а то су људи из света политике, много је оних који су радили из ентузијазма и љубави према ономе што раде, а то су наша удружења. Веома сам поносан што сам и ја пре две године добитник овог признања, признања које је уручено за развој локалне самоуправе“ - истакао је Бобан Ђуровић.

Афирмација привредног и друштвеног стваралаштва Србије кренула је из Новог Сада Европске престонице културе за 2021. године. Награда носи име познатог српског трговца Мише Анастасијевића, добротвора из 19. века који је трговао Дунавом од Беча до Црног Мора. Установљено признање (Плакета и Златник са ликом Мише Анастасијевића) уметничко је дело Љубише Манчића, академског вајара из Београда.

У музичком делу програма учествовале су Милица Ђирић и Катарина Богићевић, представнице Врњачке Бање на такмичењу „Србија у ритму Европе“, које су отпевале химну „Боже правде“ и песму којом представљају свој град на такмичењу, као и ученице Музичке школе „Стеван Мокрањац“, Милица Петрушић, Милица Трифуновић, Ања Јосифовић.

Директор „Медиа Инвента“ Владо Маркановић овом приликом је честитао свим добитницима признања - „ништа човека не чини тако срећним као његово властито убеђење да је учинио све што је могао улажући у свој рад, своје властите способности“.

Стручни жири је радио у саставу: председник жирија - проф. др Радован Пејановић, Универзитет у Новом Саду, чланови: мр. Драгослав Ђукић, Привредна комора Војводине, Перо Зубац, песник и књижевник из Новог Сада, Милош Ненезић, председник Скупштине Привредне коморе Србије и Уније послодаваца Србије, проф. др Милица Костић Станковић, Универзитет у Београду и Влада Маркановић, директор „Медиа Инвента“.

Централна свечаност, након додела регионалних награда у већем броју градова у Србији, одржава се у Новом Саду, у Матици српској, на Благовести 7. априла.

Програм је водио новинар Миливоје Бештић.

Признања су додељено за 22 привредна и друштвена субјекта Рашког и Расинског округа, а међу њима су добитници и Врњачни који су се истакли својим радом.

Награду „Капетан Миша Анастасијевић“ за несебичан развој Врњачке Бање и региона добио је Родољуб Џамић, дугогодишњи председник Општине, народни посланик. Посебно се залагао за изградњу путне инфраструктуре, развој културе, унапређење здравствене и социјалне заштите као и развој месних заједница; награда за висок ниво образовања и афирмацију хотелијерства и туризма уручена је проф. др Драгу Цвијановићу, декану Факултета за хотелијерство и туризам Врњачка Бања; награда за хуманост и унапређење квалитета живота и здравља жена додељена је Женском центру „Милица“. Награду је примила Весна Бонцић, председница Удружења. Награда за квалитет примарне здравствене заштите региону додељена је Дому здравља „Др Никола Џамић“, а награду је примила директорка др Весна Малићанин. Награду „Капетан Миша Анастасијевић“ је добила фирма „Флуидотехник“ и за лидера туристичке понуде у региону награда је додељена хотелу „Соларис ресорт“ коју је примила Нина Стаменић, менаџер хотела.

Н. П.

Добитници признања „Капетан Миша Анастасијевић“
Наступ Катарине Богићевић и Милице Ђирић

ОБЕЛЕЖЕН СВЕТСКИ ДАН ДОБРОВОЉНИХ ДАВАЛАЦА КРВИ У ЧАСТ ХУМАНОСТИ

Општинска организација Црвеног крста Врњачка Бања, 14. јуна организовала је свечаност у част добровољних давалаца крви и тако обележили Светски дан добровољних давалаца. Свечаност је одржана у великој скупштинској сали, добровољним даваоцима уручена су признања и награде, у присуству Ивана Џатића, заменика председника општине, активиста Црвеног крста, привредника и представника јавних установа и предузећа, ученика.

Др Весна Малићанин, председница Црвеног крста Врњачке Бање, позвала је присутне да минутом ћутања одају пошту преминулим даваоцима крви а потом је упутила топле речи захвалности свим даваоцима крви и честитала светски Дан добровољних двоаца.

Драган Миленковић, председик Кординационо одбора добровољних двалаца известио је присутне о активностима овог Одбора у протеклих годину дана

– Поштовани даваоци, поштовани активисти, драги гости желим да вас поздравим и честитам Дан ДДК и најдубље поштовање изразим у жељи да обезбедимо довољне количине крви и да крв чека пацијента, а не пацијент крав. Подсетио бих на принципе да се крв даје анонимно, добровољно и бесплатно. У протеклој години одржано је 14 акција добровољног давања крви на којем је прикупљено око шест стотина јединица, а том броју треба прикључити и велики број породичних давања, односно давања по

позиву и према указаној потреби. Први пут крв је дало 132 особе, рекао је Миленковић.

Веома упечатљиво било је и излагање Ивана Џатића који је изнео лични пример када му је била потребна крв у лечењу.

– Данас ми је драго што шест последњих година делим активности са вама. Сигуран сам да човек, на жалост, не може да цени оно што ви радите док не дође сам да му је крв потребна. Ја сам то имао прилике да видим на клиници где сам се лечио. Од тада још више уважавам и поштујем добровољне даваоце, иако сам то чинио и раније. данашња свечаност треба да допринесе да видите колико вредите, рекао је Џатић.

Уследио је најсвечанији део – уручење захвалница и признања за прво давалаштво, затим за пет, десет, двадесет, тридесет пет, педесет, седамдесет пет и сто давања.

Овом приликом објављујемо да су 50 пута крв су дали: Радивоје Бацковић, Драган Миленковић, Славко Крстић, Горан Ђуровић, Радослав Манојловић, Зоран Топаловић, Александар Радаковић, Миломир Поповић и Александар Миљковић. Крв су 75 дали Славомир Атанасковић и Момир Башић.

Сто пута крв су дали Драган Станојчић и Зоран Тошковић. У знак захвалности они су на поклон добили ручни сат и захвалницу од организације Црвеног крста.

Свечаност су улепшали хор „Врњачки вез“ који је извео нумере „Чије је оно девојче“, „Анђи прођох поред двора“ и „У бој крените јунаци“, Мића Живојиновић казивао је делове говора Степе Степановића, а Даница Карамарковић, ученица Гимназије рецитовала је песму „Подари крв“.

М.В.

ПРИЗНАЊА „КАПЕТАН МИША АНАСТАСИЈЕВИЋ“ ДОБИТНИК НАГРАДЕ И ДОМ ЗДРАВЉА „ДР НИКОЛА ЦАМИЋ“

Додела признања „Капетан Миша Анастасијевић“ за подручје Рашког и Расинског округа одржана је 12. јуна у хотелу „Соларис“. Признање „Капетан Миша Анастасијевић“ је својеврсно вредновање предузетничког стваралаштва, са основном идејом афирмације привредног и друштвеног стваралаштва Србије. Награде су добила 22 привредна и друштвена субјекта Рашког и Расинског округа, а међу њима и Дом здравља „Др Никола Цамић“, директорка др Весна Малићанин.

– Велико ми је задовољство и част да се у име колектива Дома здравља захвалим нашем оснивачу, општини Врњачка Бања која нас свих ових година успешно прати и има слуха за беле мантиле. Поносна сам што смо добитници ове награде и што као директор представљам све моје колеге и сараднике јер је заиста велико задовољство добити једну овакву награду као што је признање „Капетан Миша Анастасијевић“. Постављањем даљих циљева остварићемо своје планове како бисмо били још бољи, рекла је директорка Дома здравља др Весна Малићанин.

Фото: Директорка Дома здравља „Др Никола Цамић“ др Весна Малићанин

Фото: Признање „Капетан Миша Анастасијевић“ А.С.

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРЕВОЗ ПУТНИКА И РОБЕ „НОВИ АУТОПРЕВОЗ“ ВОЗИЋ НА СТАРОЈ ТРАСИ

Наш саговорник у предузећу за превоз путника и робе „Нови Аутопревоз“ био је Иван Дуњић, директор. Реч је о младом стручњаку који настуји да пословање заснива на здравим и реалним основама. По његовим речима потребно је да се расположиви потенцијали које предузеће поседује искористе на прави начин. Да би се то постигло мора се унапредити начин пословања, да се подигне квалитет услуга што опет зависи од мотивисаности запослених и њиховог залагања да се иде путем модернизације. Неопходна су и нова улагања, средства настојимо да сами за-

тиче запослених, тренутно их има 47 стално запослених плус шест на одређено време. Порези и доприноси на зараде редовно се измирују, и сви запослени имају здравствено осигурање. Обавезе према добављачима нису превелике, и за сада не постоји ризик да угрозе процес пословања.

Од 1. априла до краја септембра, а ако је лепо време и у октобру устаљеном трасом улицама поред Врњачке реке саобраћа туристички возић. Ове године доста је уложено у његово сређивање, купљена је нова батерија пошто возић ради на електрични погон, поправљена је комплетна сигнализација на њему. Возић ите како употпуњује укупну туристичку понуду јер је возић права атракција посебно за најмлађе бањске госте.

Врњачка Бања је годинама уназад била изузетно добро повезана међуградским па и интернационалним аутобуским линијама. Данас за Београд постоји око 20 полазака и

одлазака дневно, за Крагујевац 7, Нови Сад 3, затим линије за Бечеј, Сомбор, Стару Пазову, Ниш, Врање, Пирот, Ужице, Златибор. Углавном је аутобуским линијама покривена цела Србија. Што се тиче редова вожње ка Крушевцу, Краљеву и Чачку, ту имамо преко 100 полазака и одлазака дневно. Од међународних полазака и одлазака, активне су линије за Лозану, Базел, Париз, Беч, затим Подгорицу, Будву, Бар, Херцег Нови, Скопље.

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ „БАЊСКО ЗЕЛЕНИЛО И ЧИСТОЋА“

Небојша Ристић

Сечење сувих грана у
парку почетком пролећа

О раду Јавно-комуналног предузећа „Бањско зеленило и чистоћа“ разговарали смо са Небојшом Ристићем, директором.

Основне делатности овог предузећа су: одржавање паркова и цветних површина; сакупљање, одвожење и депоновање смећа; пијац и гробље. Делатност овог предузећа тиче се целокупног становништва Врњачке Бање, а такође, тиче се и бањских гостију.

ЈКП „Бањско зеленило и чистоћа“ има 109 стално запослених радника и двадесетак по уговору с тим што се још радника ангажује за сезонско пословање.

- Трудимо се да сустигнемо уплате заосталих доприноса и обавеза. У припреми је измештање стаклене баште. Подигли смо код Аутобуске станице нов пластеник, а до пресељења ће доћи после засађивања летње поставке у парковима. Јер ми сами производимо цвеће за наше по-

требе. У припреми је планска документација за реновирање пијаце, рекао нам је директор Ристић у најкараћем чиме су заокупљени.

А што се тиче изгледа и чистоће Бање напоменуо је да сви грађани, установе и предузећа треба да допринесу укупној хигијени и њеном лепшем изгледу, а такође да воде рачуна и да редовно уплаћују своје обавезе и на тај начин помогли лакше пословање.

Од свег пословања свакако су на удару комунална хигијена, те изглед и уређење бањских паркова. Што се тиче прикупљања смећа обухваћена су и сва насељена места тако да се може рећи да дивље депоније полако постају прошлост. Треба рећи да и површина од 60 хектара која је под травом захтева сталну негу и пажњу и да је то у време сезоне заиста тежак и велики посао.

М.В.

У ЗНАКУ ЈУБИЛЕЈА - ВРЊАЧКА БАЊА У ЈУНУ РЕАЛИЗУЈЕ СЕ ВЕЛИКИ БРОЈ ИНВЕСТИЦИЈА

У години јубилеја, локална самоуправа са надлежним министарствима улаже 109 милиона динара за реконструкцију најужег центра Врњачке Бање: 66 милиона у саму Променаду и 43 милиона динара у пешачке стазе и изградњу водопада на Црквеном брду. У Министарству туризма и телекомуникација, председник општине Врњачка Бања, Бобан Ђуровић, потписао је Уговор за реконструкцију главне Променаде, чија укупна вредност је 66 милиона динара, од чега Општина Врњачка Бања учествује са 22 милиона. Реконструкцијом главне врњачке улице обухваћено је постављање нових савремених плоча, клупа и мобилијара.

У месецу јуну, у Врњачкој Бањи се убрзано ради на реконструкцији хотела, изградњи водопада. Променада ће свој нови изглед добити од Ресторана „Истра“ до Виле „Сан“. Нови изглед Променаде састојаће се у замени коцки, свако стабло на шеталишту биће оивичено клупама са лед расветом, нове фонтане, водопад. Биће омогућен и силазак до Врњачке реке, где ће степенасто бити постављене клупе. Скупштинском одлуком дефинисани су облик и боја тенди. Фасаде хотела на Променади, који се тренутно реновирају, биће у тоновима шеталишта.

Нешто више од десет хиљада квадрата коцки мозаично постављених у бојама светло жуте, беж, беле и сиве употпуниће амбијенталну целину са новим клупама различитих дужина од 1,5 метра све до 16 метара, које ће бити постављене уз Врњачку реку код Трга културе. У складу са светским трендовима, биће инсталирана и расвета у тоновима испод дрвених облога клупа. Клупе које ће бити постављене су од термотретираног дрвета које неће мењати боју због атмосферских падавина.

Недавно је Бобан Ђуровић, председник општине говорећи о прослављању 150 година активног бављења туризмом и здравством подсетио да је година 1868. била посебно значајна за нашу општину, али и за туризам и здравство читаве Србије. Врњачка Бања задржаће здравствени туризам као окосницу развоја. Здравствени туризам је носилац привредне активности у Врњачкој Бањи. Трендови показују да туристи све више долазе ради рекреације, забаве, провода и одмора. Све већа тежња локалне самоуправе је да се доведе клијентела из Европе, која тражи одређени стандард, као и велико тржиште које је окренуто према Азији, пре свега тржиште у Кини и Индији. Врњачка Бања је постала девета чланица Асоцијације краљевских римских бања. Направила је искорак - са својим уређењем, са својим капацитетима, са својим односом према туризму, успела је да постане конкурентна на европском тржишту.

Посебна пажња поклања се спорту јер Врњачка Бања постаје место у коме се одржавају велики догађаји. Домаћин је многих припрема, кампова, тренажних утакмица.

– Поред великог броја манифестација који ће бити током читавог дана и великог концерта „Бијелог дугмета“ који ће бити увече, имаћемо и отварање неколико битних инфраструктурних објеката у Бањи, пре свега главну шеталишну зону Променаду, водопад и уређење Чајкиног брда, што је је инвестиција од 150 милиона динара. Такође, тог дана је планирано да поред локалних инвестиција, званично се отвори и хотел, који ће до тада бити потпуно завршен и да се положи камен темељац за изградњу прве врњачке терме која ће се налазити на позицији „Белог извора“ као и камен темељац за почетак радова изградње аква парка. Свечаност је планирана 14. јула за Дан општине, када ћемо као некада Павле Мутавцић 1868, да позовемо све донаторе, који су дали свој материјални и нематеријални допринос Врњачкој Бањи. Тог дана ће бити свечаност у њихово име, у њихову част, подсетићемо се историјата Врњачке Бање и најавити шта је то будућност Врњачке Бање, рекао је Ђуровић.

За реконструкцију најужег центра Врњачке Бање локална самоуправа са надлежним министарствима обезбедила је 109 милиона динара: 66 милиона у саму Променаду и 43 милиона динара у пешачке стазе и изградњу водопада на Црквеном брду. У Министарству туризма и телекомуникација, председник општине Врњачка Бања, Бобан Ђуровић, потписао је Уговор за реконструкцију главне Променаде, чија укупна вредност је 66 милиона динара, од чега Општина Врњачка Бања учествује са 22 милиона.

Н.П. и М.В.

Наша новинарка Марина
Станковић Јанковић
у сусрету са анаком

МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА ВРЊЦИ

Јелена Срејић

Село Врњци налази се у долини Западног поморавља и једно је од 15 насељених места у општини Врњачка Бања. Према попису из 2011. године имало је 2.268 становника. Најчешћа презимена су Стругаревић, Радичевић, Бисерчић, Мартачић. Одважнијих објеката на простору насељеног места Врњци бележимо ОШ „младост“ Врњци, затим мост према Угљареву, Ресторан „Код Коче“ „Тодор“, Сепарација, превозник „Бобивит“, као и Зоолошки врт у оснивању.

Председник Савета месне заједнице је Јелена Срејић (1981.), а остали чланови Савета су: Миломир Чомагић, Бобан Петровић, Ненад Срећковић, Саша Трифуновић, Немања Миљковић и Дарко Жерађанин. Интересантно је да је Јелена једина жена председник Савета у целој Општини. Савет ради доста сложено, а ту је и одборник Миљко Арсић који је увек на услузи у месној канцеларији.

Према њеним речима досадашња активност Месне заједнице била је на санацији три моста, затим рађени су канали за одводњавање што су све послови који се много не виде.

За сада у овом насељеном месту било асфалтирања нових путних праваца, мада има пуно иницијатива и предлога.

- Од планираних активности издвојили би смо дечије игралиште, али нисмо се договорили о његовој локацији, такође су у изградњи још два фудбалска терена поред постојећег у Врњцима, практично гради се Спортски центар, каже Јелена Срејић.

АТРАКТИВНОСТ ЗООЛОШКОГ ВРТА

У Зоолошком врту у Врњцима постоји велики број птица што их сврстава у том погледу у највеће вртове у Србији. Има око 80 врста фазана. Према речима Златка Станковића у Врњцима је велико узгајалиште птица, јер настоје да поједине врсте ревитализују, а за птице које изумиру поготову. Постоји 12 врста ибиса, ЗОО у Врњцима има четири врсте, од којих је најатрактивнији црвени ибис.

Драган и Зорица Срећковић, власници фирме „Металопластика Срећковић“ велики су љубитељи животиња

и из године у годину увећавају врсте и број. Од детињства Драган обожава животиње, посебно птице. Животиње, посебно птице, одувек гаји. Ужива у њиховој лепоти и било би му драго да та њихова лепота буде доступна што већем броју људи, посебно деци. Драганова супруга Зори-

ца такође је љубитељ животиња, а воли и да негује цвеће што се и види по прекрасном дворишном врту уређеном у етно стилу.

Сарађује са свим зоолошким вртovima у Србији, размењује животиње. Драган је и међународни судија за ситне животиње и птице. За све инвестиције у ЗОО врту главни покретач је велика љубав према животињама, јер практично гледано, константно има само улагања. Велики су трошкови за лекове, храну... Кад ЗОО врт буде радио трудите се да улазнице буду по симболичној цени, доступне сваком. По њему ЗОО врт је задовољство, а не бизнис.

Деца – посетиоци исказују велико задовољство и одушевљење посматрајући животиње: преко 500 птица, више од 20 врста фазана са свих континената, петнаестак врста патака и гусака, доста врста ретких голубова...

– Актуелан је процес легализације објекта. Верујем да ће Зоолошки врт, кад буде потпуно завршен, бити права атракција и квалитетна допуна туристичке понуде Врњачке Бање. Надам се да ћу у сарадњи са локалном самоуправом успети да приведем крају папирологију, да средим документацију која је потребна за добијање дозволе из Министарства којом би био одобрен рад ЗОО врта, рекао нам је Драган Срећковић.

Кроз Зоолошки врт нас је провео Златко Станковић (1970). Златко живи на ободу ЗОО врта и практично је 24 сата уз животиње.

У обиласку смо имали прилику да видимо војвођанске гуске, аргус, једну од најскупљих птица која потиче из Индонезије и Шри Ланке, кинеске гуске, црвене сатире, ђубасте голубове, ретку врсту кокошасте сиве гуске са зеленим кљуном која се оглашава као свиња, хавајску гуску, птицу хоко, афричке морке лешинаре, краљевске фазане трагопане са црвеним перјем, ретку врсту фазана кабот, афричке мисирке, мексичку ћурку, андску гуску, дијамантске голубове – најмање голубове на свету, срдњаћа, ламе алпака, алпске козе, аргентинске пони коњиће, муфлоне, јелене, ракуне, магарце, афричке овце, мајмуна Михајла врсте заморац, амазонске патуљасте мајмуне, пар дивљих свиња из Амазона, врсте пекари, неколико нандуа – врсте ноја...

Мали мост љубави у ЗОО врту изграђен је у част пара црних лабудова од којих је пре пар година женка угинула од старости, а након седам дана и њен партнер угинуо је од туге.

М.Ст.Ј.

ПРИЧЕ О НАШИМ СУГРАЂАНИМА О МИЛУТИНУ СА ГОЧА

Када се крене на врњачку стану Гоча, према Станишинцима, близу хотела „Хоризонт“ налази се засеок Водице. Ту већ осам деценија живи Милутин Николенцић. Рођен 1936. године у Новом Селу, Милутин се са породицом преселио у Водице када је имао само две године. Његови су из Рогавчине дошли у Ново Село, али су отац Илија и мајка Вемија одлучили да се врате Гочу. Било их је петоро браће и сестара, данас су живи само он и млађи брат Милорад, са којим заједно живи. Чувала се стока, производили су се сир и кајмак, док су старији радили у шуми и покушавали да опстану. Старији брат је био изузетно вешт са дрветом и правио је прелепе музичке инструменте. Долазили су и из Загреба да се интересују за инструменте које је израђивао.

Милутин се јасно сећа Другог светског рата и смутних времена током којих су четници „владали“ Гочем. Његова мајка Вемија им се замерила и бруталне казне ју је у последњем тренутку спасао Никола Гордић, командант четничких одреда на Гочу. Памти да су као деца имали прилике да виде тела људи који су страдали током те четири мрачне године. Због рата је тек 1947. са 11 година старости пошао у школу. Након четири године школовања, а школу је волео и добро је учио, мајка је одлучила да га врати у Водице да би се нашао остатку породице. Живео је у интернату у Краљеву и иако је прелазио по две школске године за једну календарску, то је било све од школовања што је имао у животу. Сећа се да је након рата на Гоч долазио Жика

Милутин у разговору са нашим новинаром Мирославом

Стојковић, брат познатог глумца Данила Бате Стојковића, да агитује код становништва да се приклони новој власти и поретку. Педесете године прошлог века памти као тежак период, живело се сиромашно и са мало новца, а радило пуно и тешко. Целог века се бавио радом у шуми и узгојем волова. Прецизно каже да је током свог живота продао 120 пари волова. Шума је одувек била основни извор прихода за њега и његову породицу. Напомиње да је то тежак и захтеван физички посао, понекада и опасан, али ако је за утеху Милутин и у деветој деценији изгледа витално и

неочекивано снажно за своје године. Истовремено не може да се не приметити његов ведар и проницљив дух човека потпуно свесног у ком и каквом времену живи. У причи се поново враћа на узгој стоке и каже да је било периода када је једна породица гајила и по 400 оваца. Деца су их чувала боса, пошто није било новца за опанке, па би табани толико задебљали да ни убоде трња нису осећали. Бољитак који се у некадашњој земљи догодио током шездесетих и осамдесетих се посредно осетио и на Гочу. Свакодневни живот се постепено модернизовао, побољшали су се путави, стигли су прво радио, нешто касније и телевизија, кренуо је аутобуски превоз, почели су се куповати аутомобили и трактори. Милутин је и у својим садашњим, зрелим годинама у стању да без проблема препешачи до Врњачке Бање и да се исто тако врати кући. Повезано са тиме сећа се да је четрдесетих било и вукова у околини Водица, а памти чак и мечке које би се истина ретко појавиле. Због тога су некада држали и ловачко оружје, за сваки случај. Милутин се никада није оженио стицајем породичних околности и каже да је као млађи због тога жалио, али да се временом помирио са тим. Војску је служио средином педесетих у Вараждину и Оточцу. Био је добар и истакнут војник, а каже да је и њему пријала војска и режим у њој. Тамо се лако истакао својом снагом, брзином и чврстином. Осамдесете године прошлог века памти као период када се можда и најбоље живело. Мада су становници планинских предела све време тежили пресељењу у ниже крајеве, тада се и на Гочу могло лепо зарадити. Сећа се да је до почетка распада земље одлично ишло узгајање и продаја шаргарепе и да се на 20 ари земље могло произвести и до два и по вагона шаргарепе. Све оно

што смо преживели као народ и држава током деведесетих се одразило и на живот у Водицама и околним засеоцима Миодраговићима и Гарешници. Живело се теже и сиромашније, а врхунац је дошао са НАТО бомбардовањем. Милутин је насмејан и оптимистичан човек и нада се да ће коначно стићи боља времена. Слободно време делом троши на гледање телевизије, пре свега фудбала, а посебно прати успехе Новака Ђоковића. Сећа се да је и било периода када су се појављивали лопови и да су знали да нанесу озбиљну штету њему и његовој фамилији. Нити је те крађе лако доказати, нити сматра да се исплати растезање по судовима. Не воли зиму и снег, све стане, мање се ради, а кретање је отежано. У сталном је контакту са породицом Стругаревић са којима ради и другује деценијама уназад. Помиње и да је четири и по ара земље поконио за потребе цркве у Запису. Каже да и даље доста ради, једино што осећа болове у леђима и кичми од дугогодишњег коришћења тестере. Све је мање и мање становника у Водицама и околним засеоцима, али Милутин наставља да живи и ради тамо где је и био целог свог века.

Мирослав Сташић, Фотографије: Лепосава Стругаревић

НОВА ПЕСМА МАЈЕ МАРИНКОВИЋ „ИЗА ОСМЕХА“

Позната врњачка певачица Маја Маринковић се и по други пут огласила новом ауторском композицијом „Иза осмеха (Судар без преживелих)“. Ова нова песма која се већ може чути преко радио таласа и путем youtube канала је наследила њену дебитантску нумеру „Bossonoga samba“ која је премијерно представљена прошле јесени. Нова песма је бржег темпа и врло је погодна за емитовање на радио таласима. Аутор музике и аранжмана је Анђелко Дупланица, наш познати џез гитариста, док је текст овога пута написао Ненад Шкундрић. Поред уобичајених клупских наступа, Маја ће своју нову ауторску композицију концертно представити премијерно на овогодишњем Врњачком карневалу.

– Велика ми је част што сам своју претходну песму „Bossonoga samba“ промовисала у култној емисији „Поп карусел“ на Радио Београду, код сјајне Катарине Епштајн. Радио Београд препознаје и негује квалитет и за мене је то велики догађај, али ме једнако радује и подршка медија коју ових дана добијам за нову песму „Иза осмеха (Судар без преживелих)“. Иза овог помало интригантног наслова се крије љубавна песма, рекла нам је Маја Маринковић.

М.С.

Маја Маринковић ће нову песму промовисати на Врњачком карневалу

ИЗЛОЖБА ДРАГИШЕ ОБРАДОВИЋА У БУДВИ ПОШТОВАЊЕ ОДНОСА ПРОСТОРА И СКУЛПТУРЕ

Скулптуре и цртежи академског вајара, проф. Драгише Обрадовића биле су изложене у Модерној галерији у Будви, од 29. маја до 11. јуна. Прекрасан галеријски простор и одлична организација уоквирили су Обрадовићева уметничка дела и на најбољи начин их презентовали бројној публици. Уметник се представио црногорској публици са 16 скулптура од мермера и камена (Присуство сна, Силуета светлости, Скуп, Лице немир, Присуство лица, Портрет 2....), као и са 22 цртежа у комбинованој техници – имагинарним портретима и облицима лица.

– Јединствена градитељска одлика Драгише Обрадовића јесте тежња да блиско споји искон и будућност. Поштовање односа скулптуре и простора које окружује, чиме се Обрадовић и теоријски и предатнички бавио, као што смо чули, такође упечатљиво оперважује уметничко дело. Тако образложих у себи чудесни утисак да, и кад су фигуративне и препознатљивих облика, његове скулптуре као да призивају делове некада јединствене масе, рекао је Никола Мирков, публициста и некадашњи директор РТС-а, отварајући изложбу.

Према речима проф. др Станислава Живковића, историчара уметности, Обрадовић је један од оних који непоколебљиво верују да уметничко дело може да одржи потребну равнотежу, да сачува интегритет духовне личности. Чувени ликовни критичар и музејски саветник Никола Кусовац оцењује да обиман вајарски опус Драгише Обрадовића по свему: стилским одликама, духом, осећањима и, више од свега, наглашеном тежњом ка извођачкој перфекцији и естетичкој прочишћености пластичног израза, стоји као значајна целина у корпусу српске и југословенске савремене скулптуре последњих деценија XX и првих година XXI века.

Драгиша Обрадовић је рођен 1943. године у Пепељевцу код Крушевца. Завршио је Академију за ликовне уметности у Београду 1966. На постдипломским студијама Факултета примењених уметности у Београду 1973–1975. године изучавао је синтезу облика у простору. Радио је као професор Гимназије у Врњачкој Бањи 1966–1969. године. У Културном центру Врњачке Бање основао је и као руководилац реализовао ауторски пројекат Синтеза стваралаштва и култура простора 1973–1997. Био је управник Замка културе 1988–1996. У оквиру пројекта Синтеза основао је и организовао Бијенале југословенске скулптуре у пленеру и Симпозијум синтезе 1973; обновио је Вајарски симпозијум; установио и реализовао Центар за савремену

Никола Мирков и Драгиша Обрадовић

бликовао 5 „Књига синтезе“. Са академиком Светомиром Арсићем Басаром и групом угледних српских стваралаца и историчара уметности (С. Бошњак, Н. Кусовац, Р. Божовић, М. Видић, С. Халутин, С. Г. Јовановић, В. Грујић, П. Поповић, С. Рачић) основао 2000. године Атеље Басара-Обрадовић. До одласка у пензију 2011. Д. Обрадовић је био професор вајања на Факултету уметности Приштинског универзитета (сада у Косовској Митровици) и гостујући професор вајања на Факултету уметности Нишког универзитета. Живи и ради у Врњачкој Бањи. Приредио је 45 самосталних изложби скулптура и цртежа у важнијим градовима Србије и у иностранству (Париз, Сегурет, Дубровник...). Учествовао на преко 300 колективних изложби у земљи и иностранству. Његове скулптуре се налазе у сталној поставци југословенске скулптуре у Народном музеју у Београду и у другим музејима и галеријама Србије. Његова библиографија садржи преко 600 јединца. Објављивао је есеје и поезију у часописима „Видици“, „Багдала“, „Изградња“, „Човек и простор“, „Повеља“, „ПУЛС“ итд. У Српској националној енциклопедији (2008) и у лексикону „Ко је ко у Србији“ (2011–2012) Завода за уџбенике и наставна средства, Београд, написане су одреднице о овом аутору.

О овом аутору објављене су две монографије: „Синтеза Драгише Обрадовића“ (2004) и „Цртежи Д. Обрадовића“ (2007). Његово стваралаштво представљено је у књизи „Казивања и искази српских вајара (33)“ Весне Мајхер, која је објављена 2006. У библиотеци „Фонс романус“, НБ „Др Душан Радић“ из Врњачке Бање и ФУ Приштинског универзитета, штампана је 2010. године књига есеја овог аутора „О уметности и уметницима“.

Обрадовић је добитник више награда и признања за скулптуру и есејистику. Дела овог аутора – скулптуре, споменици, меморијална обележја и портрети постављени су у слободном простору у више градова и места у Србији.
М.Ст.Ј.

ПРИЗНАТА УМЕТНИЦА: МАРИЦА КИЦУШИЋ ЛЕПОТА ИЛУСТРАЦИЈА ПУНИХ ПОКРЕТА

Марица Кицушић, наша суграђанка дипломирала је 2011. године на Факултету примењених уметности у Београду, на одсеку примењена графика. Самостални је уметник и члан у УЛУПУДС-а од 2011. и УСУС-а од 2012. Области интересовања: комбинација примењене и ликовне уметности - анимација, илустрација дечијих књига, дигитална и традиционална графика, дигитални колаж, дизајн плаката, мурал, цртеж... Учествовала на преко 80 домаћих и иностраних изложби: (2010 - I самостална изложба илустрација у атељеу Басара - Обрадовић у Врњачкој Бањи, 2010 - изложба Толеранција, Гете институт, Београд (плат), 2010 - изложба радова који су ушли у ужи избор на конкурс Одговорни пирироди, амбасада Аустрије, Београд (илустрација), 2011 - 46. међународно бијенале илустрација Златно перо, Београд (илустрације), 2012 - 7th International Triennial of Graphic Art. Bitola, Macedonia (графика), 2012 - Међународна изложба и књижевна награда за графичко обликовање и илустрацију књига Лице књиге, Загреб, Хрватска (илустрација), 2012 - 10. Словенски биенале илустрације, Љубљана, Словенија (илустрације), 2013 - II самостална изложба „Заљубљиви принц Пикл“, Стари град Лабин, Хрватска (диг. графике), 2013 - 47. међународно бијенале илустрација Златно перо, Београд (илустрације), 2014 - Бијенале графике Дуоро, Португалија (графика), 2015 - III самостална изложба, фестивал Стриполис, Зрењанин (илустрације), 2015 - Изложба Гаиа, Париз, Француска (цртеж), 2017 - IV самостална изложба илустрација у оквиру пројекта Версо-диверсо Фиренца, Италија...

Млада уметница је за своје стваралаштво добила прегршт награда, признања и похвала.

Награде за анимацију (награда САЕ Института Београд за анимацију „живот у раму“ 8. фестивал Балканима, Београд), за графику (специјална награда за ехлибрис на тему Пола века Телевизије Београд), за илустрацију (награда Лице књиге за најбоље илустровану књигу у 2012. години, Загреб, Education for All Global Monitoring Report art contest, Honorary mentions; награда УЛУПУДС-а за најбољу илустрацију, Сајам књига Београд 2017; награда сајма за најлепшу дечју књигу на Сајму књига у Београда 2017.)...

Учесница на радионицама, фестивалима и ликовним колонијама у земљи и иностранству, као аутор (сликар мурала, илустратор, аниматор, динамични сликар у песку) као организатор (радионице сликања песком за децу на фестивалима Процветај, Миксер, Аниманима, Стриполис,

презентација радова на Факултету уметности у Нишу) и као жири (Балканима, Аниманима, ФЕСА, Анимафест, Београдски фестивал документарног филма).

– Посебно су ми драге награде са Сајма књига у Београду: награда Сајма за најлепшу књигу „Путовање по Србији“ аутора Симеона Маринковића, и награда УЛУПУДС-а за најлепше илустровану књигу „Мале љубавне песме“ ауторке Зорице Бајин Букановић. Обе књиге су у издању Креативног центра.

Ових дана радим на илустровању неколико књига, две су приватни пројекти а једна је школски уџбеник, рекла нам је Марица Кицушић.

Награде са последњег Сајма књига у Београду и званично су Марици отвориле велика врата света најпризнатијих илустратора Србије.

М.Ст.Ј.

ИЗ „ЛОНЦА СЛИКОВНИЦА“

• Твоје илустрације су пуне покрета, хумора и, чини ми се, носталгије. На које се све начине стварао и обликовао стил Марице Кицушић?

Од малих ногу (и руку) волела сам да цртам животиње, диносаурусе, карикатуре људи око себе, комичне ситуације у породици кроз мале стрипове, и то радим и дан-данас. Пошто се бавим и анимацијом, и много је волим, то ми јако помаже у цртању покрета, поза и гестова. Анатомија коју смо имали на факсу ми је исто јако помогла, а један велики помак био је и дана када сам унела графичку таблу у кућу. Мислим да ми никада неће досадити.

• Шта је већи изазов за илустратора – имати потпуно одрешене руке и врло кратак рок за илустровање књиге или детаљна упутства и довољно времена?

До сад ми се није баш десило да морам да следим детаљна упутства, мислим да је то зато што је мој стил специфичан, допадне се сараднику и пусти ме да неспутано радим, или му се једноставно не допада. Рокови умеју да буду изузетно кратки, али моја предност је што умем да радим јако брзо, иако је стресно то и јесте нека врста изазова. Некад је боље све одрадити у једном даху него сецкати пројекат јер се изгуби стилска нит, барем се мени то раније дешавало.

(Преузето са блога „Лонац сликовница“ ауторке Ане Торма, део интервјуа са Марицом рађен је почетком јуна ове године)

Сцена представе „Сирена и Викторија“

ПОЗОРИШНА ПРЕДСТАВА „СИРЕНА И ВИКТОРИЈА“ ПРЕД ВРЊЧАНИМА

Урнебесна комедија „Сирена и Викторија“ коју је по тексту Александра Гаљина режирао Радослав Миленковић изведена је у петак 8. јуна пред врњачком публиком. Низ комичних неспоразума одиграва се између три јунака Гаљинове комедије, која нас смехом разоружане суочава са вероватно најважнијим хтењем људске врсте: да волимо и да будемо вољени. У представи поред самог редитеља Радослава Миленковића глуме и Татјана Кеџман и Милена Павловић Чучиловић. Александар Гаљин, наш савременик у сваком погледу, нашим се позоришним ствараоцима нуди као наш домаћи аутор, а теме, ликови и ситуације – нашој су позоришној публици блиске и препознатљиве.

А.С.

НОВИ РОМАН СЛАВИЦЕ МАРИЋУ САЛОНУ БИБЛИОТЕКЕ „ОТУЂЕНА“

Славица Марић представља одломак из свог новог романа

Промоција „Отуђене“ је изазвала велику пажњу посетилаца

Списатељица из Врњачке Бање, прецизније из Грачаца, Славица Марић представила је 8. јуна у салону врњачке Библиотеке свој нови роман „Отуђена“. И своју прву књигу „Своја или ничија“ Славица Марић је промовисала у родном месту, а као и тада, и овога пута је присуствовао велики број посетилаца. Као модератор је успешно дебитовала Марина Ђорђевић, а учешће је узела и Софија Аћимовић, матурант врњачке Гимназије, која је читала одломке из романа. Ауторка је истакла да јој је требало 18 месеци да напише своју нову књигу и да је она у себи има пуно аутобиографских елемената. У наставку је рекла да она не пише фикцију и да отуда толико биографских момената у њеном новом делу. У духу модерне и комерцијалне књи-

жевности којом се бави, Марић се похвалила да је први тираж већ распродат и да се њене списатељске мисли често цитирају и „деле“ на друштвеним мрежама. Поменула је и да јој је засметало када је видела своју мисао на једној од друштвених мрежа, а испод које је био потписан ни мање ни више него Иво Андрић. У духу књижевности којој ауторка нагиње, радња романа се дешава у више држава, а судбина јунакиње иде од сиромаштва до коначног успеха, међународних размера, али не без пуно изазова и недаћа. На крају вечери је уследило потписивање романа и сликање са ауторком, која је поменула да тек следе промоције њене нове књиге, које ће укључивати и гостовања ван граница наше земље.

М.С. Фотографије: Лепосава Стругаревић

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ ВОЈИСЛАВЕ ЛАТКОВИЋ ЗНАМЕНИТЕ ЖЕНЕ СРПСКЕ ИСТОРИЈЕ

Посетиоци у салону Библиотеке

Војислава Латковић и Мирјана Ђурашевић

Српска и црногорска књижевница Војислава Латковић се у понедељак 11. јуна још једном представила врњачкој публици. Књижевној јавности Латковић је пре свега позната као писац за децу и као аутор биографија жена које су обележиле српску и црногорску историју. Вече је врло успешно водила Мирјана Ђурашевић, а Војислава је од почетка наметнула спонтану и готово неформалну атмосферу. Латковићева се од почетка овог миленијума бави биографијама жена које су имале важну улогу у овдашњој националној историји. Од тада сваке године пише по једну биографију и до сада их је објавила седамнаест. Током вечери Латковићева је са својом модераторком укратко пробала да представи сваку од књига које је написала што

је неминовно довело до тога да није било могућности да се о њима опширније и детаљније говори. Присутни су тако могли да чују ауторкина запажања и ставове о Јелени Анжујској, Оливери Лазаревић, Мари Бранковић, Зорки Карађорђевић, Милицы Хребелановић, Мини Караџић, Драги Машин, Милеви Анштајн, Надежди Петровић, Милунки Савић... Код сваке од личности којима се бавила Војислава је пробала да приближи контекст и околности у којима је та особа живела. Импонује виталност и непосредност Војиславе Латковић (рођене 1936.) која и даље са лакоћом барата многобројним подацима и најављује нове књиге које су у припреми.

М.С.

ИЗЛОЖБА СЛИКА, ПАСТЕЛА И МОЗАИКА „АТЕЉЕ ПАВИЋ“ У ЗАМКУ КУЛТУРЕ

Оливера Гаврић Павић, Иван Павић и Јелена Боровић Димић

У организацији Културног центра 12. јуна 2018. године, у простору Замка културе отворена је изложба слика, пастела и мозаика Оливере Гаврић Павић и Ивана Павића. Посетиоци су могли да саслушају предавање „Преглед

историје савременог мозаика у Србији“ поводом промоције књиге Оливере Гаврић Павић „Мозаик у Србији 1950-2015.“

Изложбу је отворила и уметнике представила Јелена Боровић Димић, виши кустос.

Оливера Гаврић Павић рођена у Београду 1964. Дипломирала и магистрирала на Факултету ликовних уметности у Београду, на одсеку сликарства, упоредо је дипломирала и на Факултету политичких наука у Београду, на одсеку новинарства. Излагала је на 39 самосталних и на преко 200 групних изложби у земљи и иностранству. Мозаиком се у континуитету бави од 1988. Бави се писањем ликовних критика и других текстова из области ликовне уметности. Објавила је преко 200 наслова у стучним часописима, дневној и периодичној штампи. Године 1999. на предлог Катарине Амброзић постаје члан AICA (International Association of Art Critics). Одржала бројна предавања о мозаику, од којих један део у иностранству. Учествовала са рефератима у међународним конгресима мозаичара и пратећим изложбама мозаика. Као круну своје посвећености мозаику објавила је књигу „Мозаик у Србији 1950-2015“ у издању УЛУПУДС-а.

Иван Павић је рођен у Београду 1960. Дипломирао је и магистрирао на Факултету ликовних уметности у Београду, на одсеку сликарства. Специјализацију сликарства је стекао 1989. на Ecole National Supérieure des Beaux Arts у Паризу. Излагао на 38 самосталних и на бројним групним изложбама у земљи и иностранству.

– Драго ми је што смо овде дошли, драго ми је што излажемо у једној институцији која се зове Замак културе пошто за мене уметност је заиста за замкове. Мени овај замак јесте прави и стварно се у њему осећам добро. Све остало, што ми мислимо да недостају многе ствари, то је део неког живота који сви делимо, али ипак треба да живимо у ономе што креирамо и у ономе што осећамо, рекла је Оливера Гаврић Павић.

Супружници Павић имају заједничко интересовање за исте области уметности, али имају потпуно различите стилове које презентују свако на само себи својствен начин, али једнако енергично.

„Књига Оливере Гаврић Павић је ексклузиван пројекат. У примарном нивоу историографски посматра полувековни период развоја мозаика код нас, његове маркантне носиоце, класике модерног израза код нас (Србиновић, Стојић, Њежић...) а потом и савремене појаве и нове уметничке групе које подстичу све већу популарност код младих стваралаца и публике. Будући да се Србија налази на подручју које баштини неке од најзначајнијих касно-античких локалитета и мозаичких целина (Сремска Митровица,

Виминацијум, Медијана, Феликс Ромулијана...)“ – Мирјана Бајић, историчар уметности и ликовни критичар.

– На мозаик се гледало као на занатску вештину, а често и као на комерцијалну технику зидног сликарства. Седамдесетих и осамдесетих година мозаичари су добијали наруџбине за декорацију великих зидних површина у јавном простору. Тада још није било ни назнаке о једном новом таласу у уметничкој пракси, о интимистичком, портативном мозаику који се ради без наручиоца и који је део ауторског уметничког опуса, каже Оливера Гаврић Павић. Уметница је публику у Замку у оквиру предавања упознала са радовима Мила Милуновића, Младена Србиновића, Ратимира Глигоријевића, Лазара Возаревића, Маринка Бензона, Бошка Карановића...

М.Ст.Ј.

КОНЦЕРТ У ЗАМКУ КУЛТУРЕ СЕНТИМЕНТАЛНИ СУСРЕТ СА ДРАГАНОМ И БОЈАНОМ

Песмама Владимира Ђорђевића Шано душо, Џанум на сред село, Марије bella почео је диван концерт за одабрану публику у Замку културе 13. јуна. Интерпретирао их је шармантни контратенор Бојан Булатовић у пратњи сјајне пијанисткиње Драгана Димић која је извела и соло композиције Исидора Бајића, Исидоре Жебељан и Франсиса Пуленка.

Из великог опуса академика Исидоре Жебељан публика је била у прилици да чује Арнолфову песму из Молијерове позоришне представе „Школа за жене“ као и Невестину песму бр. 1 из позоришне представе „Невеста од ветра“. Завршница концерта припала је композицијама Рејналда Хана (Клорис и Драгоцени тренутак) и Сентименталном сусрету Леа Фереа, а на бис публика је чула Шашаву песму Константина Бабића.

Драгана Димић дипломирала је на ФМУ у Скопљу, у класи проф. Јасмине Чакар. Наступа као солиста и као члан клавијског ВД два, а сарађивала је и са великим бројем реномираних уметника. На Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу ради као ванредни професор на Катедри за клавијр.

Бојан Булатовић дипломирао је на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, на Одсеку за соло певање, у класи проф. мр Марине Трајковић Бицовски. Добитник је стипендије из Фондације „Davis Peace Project“ из Њујорка за мајсторски курс у Шарошпотоку. Као солиста хорова наступао у Португалији, Шпанији, Француској, Италији,

Драгана Димић и Бојан Булатовић

Мексико, Русији... У опери дебитовао је 2013. године са улогом Чаробнице у Персловој опери „Дидо и Енеј“ у Народном позоришту у Београду, а снимio је и трајне записе Хендлове опере „Орlando“-

М.Ст.Ј.

ИЗЛОЖБА У ЗАМКУ КУЛТУРЕ ГРАФИКЕ И СЛИКЕ ПРЕДРАГА ВУКИЧЕВИЋА

Предраг Вукичевић

Без назива II, комбинована техника,
2016-2018

У оквиру пројекта „Савремена српска ликовна сцена“ аутора Јелене Боровић Димић и Благоја Димића у Замку културе 15. јуна отворена је изложба графика и слика Предрага Вукичевића.

Вукичевић је рођен 1950. године у Београду. Дипломирао је на Факултету примењених уметности, одсек зидног сликарства у класи проф. Градимира Петровића. Ка завршни рад на последипломским студијама урадио је мозаик који се налази у Клиничком центру у Београду, а тема рада на последипломским студијама била је „Машина у савременом сликарству“. Први пут самостално излаже у Галерији Коларчевог универзитета, 1984. год. Статус самосталног уметника у УЛУС-у добија 1983. год. Излагао је на многим колективним и самосталним изложбама. Осликао је фриз у Клубу књижевника у Београду, радио мозаик за цркву Ђирила и Методија у Малмеу и цркву Св. Василија Великог у Хелсинборгу у Шведској.

Ово су радови који су посвећени медијској агресији. Сведоци смо да када изађемо у град, окружени смо са свих страна са огромним паноима, са рекламним порукама које нас буквално бомбардују. Зато сам и изабрао технику колажа што даје утисак са великих паноа где се цепају рекламе и где можете да наслутите у слојевима шта се дешавало у периоду од нпр. годину дана. Суштина је да човек губи човечност, не постоје вредности које су некад биле, рекао је Вукичевић приликом отварања изложбе.

М.Ст.Ј.

ПРВИ СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ ЧУДЕСНИ ПЕТАР СТОЈКОВИЋ

Промовисање младих врњачких талената приуштило је публици у Замку културе, 18. јуна, изузетан доживљај. Наиме, Петар Стојковић, гимназијалац, одржао је свој први клавирски концерт. Надахнуто је извео Моцартове, Бетовенове и Бахове композиције и добио заслужени аплауз од бројне публике.

Петар Стојковић рођен је 25. априла 2000. године. Ученик је трећег разреда Гимназије у Врњачкој Бањи. Клавир је почео да свира пре три године, без похађања музичке школе, већ уз помоћ професора Милутина Предолца. Петар је, како сазнајемо, вишеструко талентован. Он се током школовања истицао освајањем бројних награда на различитим такмичењима из готово свих предмета у основној и средњој школи.

– Музички таленат је испојио још у основној школи док је био мој ђак. Као гимназијалац, пожелео је да свира клавир и у том новом изазову, победио је. Током мог дугогодишњег педагошког рада нисам наишао на такав таленат, рекао нам је Милутин Предолца.

Од директорке Гимназије, Дојне Стодић, сазнајемо да је Петар дошао у Гимназију као ђак генерације из основне школе.

– Он је ученик 3/3 природно-математичког одељења, а разредни старешина му је Славољуб Чкребо. Вансеријски је ученик, талентован за све предмете, а бави се и спортом и музиком. Ове године ишао је на републичка такмичења

Стојковић свира Бетовену Сонату

из хемије, биологије и математике. Поносни смо на Петра Стојковића, каже Дојна Стодић.

У сваком случају, Петар Стојковић има огроман потенцијал и биће интересантно видети како ће се одредити за студије имајући у виду да је изузетно талентован за више области.

М.Ст.Ј.

Милан Никодијевић,
препознатљиви глас са таласа
РВБ-а

У ЧАСТ РАДИО ВРЊАЧКЕ БАЊЕ ТРЕБИНА ПОВОДОМ 49. ГОДИНА ВРЊАЧКОГ МЕДИЈСКОГ ГИГАНТА

Народна библиотека „Др Душан Радић“ наставља са циклусом трибина посвећених обележавању века и по модерне историје нашег града. Након низа трибина посвећених истакнутим Врњчанима, одржана је и прва трибина посвећена институцијама битним за наше место. Како је у уводном говору рекао Дејан Лучић, директор Библиотеке, термин институције ваља разумети у најширем смислу те речи, а овај циклус трибина се не без разлога започиње са Радио Врњачком Бањом, медијском кућом чији је значај и утицај превазилазио локалне оквири. Радио Врњачка Бања је свој програм започела са емитовањем 2. јуна 1969. године, тако да је и термин ове трибине 1. јун изабран да би се и обележило 49. година радија, који нам је толико много значао. О најславнијим данима РВБ-а говорио је Милан Никодијевић, дугогодишњи главни уредник и директор. Он је своје излагање започео прочитаваши имена радника РВБ-а који више нису међу нама и замолио за минут ћутања у знак сећања на њих. Никодијевић је ово вече осмислио мултимедијално тако да су присутни могли да виде и део опреме коју су радници РВБ-а својевремено користили, попут „ухер“ магнетофона или саr phone апарата помоћу којих су се новинари јављали са терена. У том духу на почетку вечери је емитована и шпица експерименталног програма из 1969. године да би се затим прешло на причу о почецима рада нашег радија. Никодијевић се захвалио и присутним колегама са којима некада сарађивао и рекао и да њихов долазак и недолазак неких других показује какав ко има однос према институцији чији су били део. Прочитао је и део текста објављеног у нашим новинама поводом тридесетог јубилеја РВБ-а. Управо у том тексту је Никодијевић и сажео најбитније разлоге огромног успеха врњачког радија. А то су били инсистирање на живом програм, ексклузивне и правовремене информације, надилажење локалних оквира, присан контакт са слушаоцима и добар и актуелан избор музике. Некадашњи главни уредник је истакао да је велика слушаност и одјек онога што је РВБ емитовао

био резултат занимљивих околности у коме се деловало и добре, компактне и талентоване екипе радника која је имала велики ентузијазам. Радио Врњачка Бања је била тек четврта локална станица у Србији, али је од почетка своје деловање заснивала на томе да оно што се емитује треба да превазилази локалне оквири. Тако је у једном тренутку почетком осамдесетих једно истраживање показало да је РВБ трећа по слушаности радио станица у Србији. Врло битан сегмент програма РВБ-а је био и културни програм који је исцрпно и квалитетно рађен. У прилог томе емитован је и архивски снимак у којем легендарни новинар РВБ-а Зоран Станојевић са директором Културног центра, чији је тада део био и радио, Бошком Руђинчанином резимира заиста испресиван низ културних манифестација организованих у нашем граду, а о којима је радио редовно извештавао. Али праћење културних догађања се као и у основи цео концерт радија базирао на покривању тема битних на националном нивоу и по томе су увелико предњачили испред осталих локалних радио станица. У наставку свог излагања Никодијевић је истакао да су управо Бошко Руђинчанин, Зоран Станојевић заједно са Богољубом Батом Вуковићем, тадашњим председником општине били најзаслужнији за покретање радија. Наш радио је био, ако не први, онда међу првим локалним радио станицама које су почеле са емитовањем преподневног програма, а управо је РВБ био апсолутно прва локална станица која је 29. новембра 1983. године почела са емитовањем локалног програма. Тако је у том тренутку свега 13 запослених креирало програм од 8 часова ујутру до поноћи. То је и период када је са пуно успеха Војкан Миленковић уређивао емисију „Рок на таласима РВБ-а“. Као илустрацију значаја те емисије емитован је снимак гостовања чланова Бијелог Дугмета уживо у програму РВБ-а. Због огромне слушаности те ноћи програм је трајао до три ујутру. Говорећи о томе како је било радити у једнопартијском систему, Никодијевић је истакао да је са данашње дистанце гледано то било слободније време него

што се чини и да су једини табуи у које се није смело дирати били Јосип Броз Тито, братство и јединство, самоуправљање и војска. Сматра да је последњих двадесетак година много теже бити независан и слободан у новинарству. На ово се из публике надовезао још један легендарни глас РВБ-а Зорица Сладић која се присетила да је тада могла себи дозволити да критикује неке одлуке власти, а да то не буде цензурирано. Један од фактора велике слушаности и успеха врњачког радија је било и правовремено повезивање са другим радио станицама попут Радио Чачка, Радио Јагодине и Студија Б. Милан Никодијевић се не без поноса осврнуо на то да је РВБ први проговорио о Голом отоку, да се први отворио према цркви, те да је почетком вишестраначја био отворен за гостовања лидера свих политичких партија и опција. Такође, је истакао да без лажне скромности треба рећи да су друге локалне радио станице училе на примеру РВБ-а. Наш радио је имао врло широк круг пријатеља и сарадника из целе земље који

су радо излазили у сусрет новинарима РВБ-а. Укључења из иностранства, са олимпијада и светских првенстава су били редовна појава. Поменуто је и колеге које су своју каријеру започеле на нашем радију, а онда наставили са још више успеха у престоници попут Жике Николића, Дејан Даниловића, Ивана Аранђеловића и Саше Гочанина. При самом крају трибине пуштена је одјавна шпица емитована за двадесети рођендан радија, током које су присутни могли да чују имена свих дотадашњих радника радија, што је био и најемоћивији моменат ове вечери која и иначе није оскудевала у емоцијама и носталгији за неким евидентно лепшим и креативнијим временима. За сам крај Милан Никодијевић је рекао да у најбољем духу РВБ-а има једно изненађење за све присутне, а то је био ненајављени наступ уживо познатих врњачких музичара Маје Маринковић и Драгана Стојковића. Тиме је на ефектан начин окончано ово присећање на најславније дане врњачког медијског колоса.

М.С.

ИЗЛОЖБА СКУЛПТУРА БРАНИМИРА ЂУКАНОВИЋА ПОРУКЕ О САВРШЕНСТВУ ПРИРОДЕ

Отварање изложбе „Скулптуре из природе“

Јелена Боровић Димић, Бранимир Ђукановић и Дане Станојчић

Врњачкој публици Бранимир Ђукановић, иначе професор физичке културе у пензији, представио је 25 радова већих габарита и минијатура. Изложба „Скулптуре из природе“ свечано је отворена у Замку културе, 4. јуна. Присутне је са Ђукановићевим стваралаштвом виђеном оком Мирјане Пејак, директорке лозничке Библиотеке, упознала Јелена Боровић Димић, виши кустос.

„Професор Ђукановић располаже фасцинантном способношћу да у природи јасно види божанску руку и да тај наум више силе осветли, учинивши га тако доступним и видљивим васколикој публици. Дрво је предмет његовог свевиђења, скрајнуто, одбачено, заборављено и туђим очима невидљиво. Баш такве творевине које је свемоћна природа изнедрила, у маниру рудара који на светлост дана износи драго камење из утробе земље, Ђукановић проналази у свом окружењу.

Ђукановић је поштовалац природе, узима само оно што је неће повредити, користећи њеном силом дефинисане форме. Уметничким радом им даје суштину и претвара неумште комаде у уметничка дела која својом снагом изненађују.“

У име Општине Врњачка Бања присутне је поздравио Дане Станојчић, заменик председника СО В. Бања.

– Планинар сам већ пола века. У природи нешто нађем, нешто одем да потражим. Донесем кући, препарирам га, припремим. Нешто му додам, нешто одузем, дам му име и покажем посматрачима, рекао је Ђукановић коме је ово девета самостална изложба.

„Србија“, „Крик рањене звери“, „Угриз“, „Дрекавац“, „Дан после“, „Исповест“ само су неке од скулптура које је публика могла да види у Замку.

М.Ст.Ј.

РАЗИГРАНО ПРОЛЕЋЕ У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ ДЕЧИЈИ ФЕСТИВАЛ ФОЛКЛОРА

Фестивал фолклора намењен најмлађима под називом „Разиграно пролеће“ одржан је у Врњачкој Бањи тачније у сали врњачког биоскопа у суботу 9. јуна. Организатор ове манифестације је КУД „Извор“ Врњачка Бања на челу са Весном Ђирић.

На сцени биоскопа Културног центра играма из Србије, играма из западне и источне Србије затим играма из Врањског поља и Шумадије, представили се чланови културно уметничких друштава учесника фестивала.

– Пуно ми је срце што вас видим у оволиком броју и надам се да ће нас из године у годину бити све више и

„Традиција“ Трстеник, сплетом игара АФА „Светозар Марковић“ СКЦ Крагујевац а играма из Пчиње КУД „Милан Ајваз“ Крстур. Влашке игре извели су КУД „Сава Јеремић“ Ражањ и КУД „Моравац“ Горње Видово. У даљем току програма врњачкој публици играма са планине Рудник представило се КУД „Типопластика“ Горњи Милановац а чобанским надигравањем КУД „Искон“ Шимановци.

Чување традиције и неговање фолклорне традиције, задатак је свих културно уметничких друштава а управо захваљујући фолклору цео свет има прилику да се упозна са нашом културом.

А.С.

МЕЂУНАРОДНА СМОТРА ФОЛКЛОРА ВЕТЕРАНА „КОЛО ВЕЗЕ ОКО БРЕЗЕ“

Удружење за културу „Врњачки вез“ овог викенда организовало је, шести по реду, Фестивал фолклора ветерана „Коло везе око брезе“. Због великог интересовања учесника, Фестивал је трајао два дана, односно 9. и 10. јуна. Учешће на овом Фестивалу узело је укупно 22 културно-уметничка друштва. Бања је ова два дана била прави расадник шарених ношњи, шумадијских као и свих наших бивших република. Певало се и играло бањским парком док је свечани дефиле пролазио. Многи учесници су свој боравак продужили на два дана,

с обзиром на то да су дошли из далеких крајева. Учесници првог дана фестивала: КУД „Ђурђиц“ – Ратково, КУД „Никола Тесла“ – Београд, КУД „Поткозарје“ Бања Лука, КУД „Широм поли хрушка“ – Ковачица, КУД „Зора“ Београд, КУД „Брио Рудар“ – Масловаре – Котор Варош, КУД „Деспота Стефан“ – Београд, КУД „Извор“ – Чајниче, КУД „Раван град“ Сомбор, КУД „Вук Караџић“ – Темерин, КУД „Диша Ђурђевић“ Вреоци, ГКУД Смедерево, КУД „Мозаик“ – НИШ, КУД „Прело“ Београд, и „КУД „Авала“ – Ресник.

Сала врњачког биоскопа, била је мала да прими љубитеље фолклора. Кореографије су биле сјајне и разноврсне и пропраћене громогласним аплаузом.

Другог дана фестивала учешће су узели: КУД „Моравац“ Ђивецац, КУД „Шумадија“ – Горњи Милановац, КУД „ТЕ-ОДРА“ – Ниш, КУД „Моравац“ – Адрани, КУД „Бранко Крсмановић“ – Параћин, Удружење „Новоселац“ – Ново Село, КУД „Жича“ – Жича, и наравно домаћини „Врњачки вез“.

После Фестивала дружење уз песму и игру настављено је на свечаној вечери у ресторану „Нова Лида“ до касно у ноћ.

Љ. Радаковић

ЧЛАНОВИ УДРУЖЕЊА ГРАЂАНА ФОРУМ ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ НА ЈАВНИМ РАДОВИМА КУЛТУРНИ ВОДИЧ КРОЗ ВРЊАЧКУ БАЊУ

Павиљон у парку, место културних дешавања током лета

Удружење грађана Форум особа са инвалидитетом након прошлогodiшње веома успешне израде Туристичког водича за Врњачку Бању, ове године, такође путем јавних радова, ангажовано је на изради Културног водича за Врњачку Бању.

Национална служба за запошљавање, Филијала Краљево, одобрила је средства у износу од 809.225 динара за 4 месеца спровођења јавног рада Удружењу грађана „Форум особа са инвалидитетом“, на коме је ангажовано шест особа са инвалидитетом са евиденције Националне службе за запошљавање, у циљу израде Културног водича кроз Врњачку Бању.

Координатор овог пројекта је Слободан Цветковић, који је рекао следеће:

– Културно наслеђе је опште јавно добро, којем је потребно обезбедити слободан и једноставан приступ што већем броју туриста. За све туристе, а посебно за особе са инвалидитетом, које долазе да посете Врњачку Бању од изузетног значаја је да што већи део културног наслеђа

буде слободно доступан, што се посебно односи на културна, уметничка, историјска, туристичка, али и на друга дела која својим садржајем чине културно наслеђе Врњачке Бање, како би сви туристи били у могућности да за њих најлакши начин уживају у културном наслеђу. На тај начин се повећава интересовање свих туриста, а пре свега особа са инвалидитетом за културно наслеђе Врњачке Бање, што ће неминовно довести до подизања општег културног нивоа знања међу туристима али и особама са инвалидитетом о целокупном културном наслеђу са којим Врњачка Бања располаже. У оквиру пројекта јавног рада биће формирана засебна страница на званичној интернет презентацији нашег удружења www.front.in.rs целокупног културног наслеђа на територији општине Врњачка Бања. „Културни водич кроз Врњачку Бању“ је први пројекат ове врсте у Врњачкој Бањи, који ће уз употребу интернета и веб технологија омогућити свим туристима али и особама са инвалидитетом не само да стекну увид у комплетан културни садржај Врњачке Бање, већ ће пружити могућност да до културног наслеђа за које су заинтересовани и дођу како би могли да уживају у садржају истог.

Такође, јавним радом је предвиђено да буде израђена бесплатна андроид апликација са истим називом, која ће моћи да се преузме са интернет странице нашег удружења: „Културни водич“, као и Електронска публикација под називом: „Културни водич кроз Врњачку Бању“, која ће бити објављена у ПДФ формату на сајту нашег удружења у оквиру интернет странице „Културни водич“, одакле ће посетиоци истог бити у могућности да поменути публикацију и преузму.

Наведени јавни рад је у сагласности са Стратегијом одрживог развоја општине Врњачка Бања 2013-2023. и са Локалним акционим планом за унапређење положаја особа са инвалидитетом у Врњачкој Бањи 2016-2020. године и доприноси њиховом остваривању.

Омогућава незапосленим радно способним особама са инвалидитетом да примене и унапреде своје радне способности и вештине.

Н. П.

ОРГАНИЗАЦИЈА „ЉУДИМА ОД ЉУДИ“ НА СЕДМОДНЕВНОМ СЕМИНАРУ У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ „ЧАРАПАНИ ИЗ СУСЕДСТВА“

Учесници семинара

Организација People to People Serbia (Људима од људи) из Крушевца осмислила је и реализовала пројекат „Čaġarani from the Neighbourhood-Roma and non Roma young people advocating for human rights“ који је подржан од Европске омладинске фондације Савета Европе. Ово је локални пројекат који је реализован захваљујући успешно оствареној сарадњи са Културним центром из Крушевца, као и Канцеларијом за младе. Групу која учествује у пројекту чине млади од 18-25 година, укључујући младе Ромске националне мањине и младе са инвалидитетом, што је допринело значају рада организације „Људима од људи“, који подразумева једнако учешће за све, равноправност и толеранцију које се незаобилазно подстичу и шири свест о истим.

Полазници на овом пројекту, као и главни менаџер пројекта Весна Савић и Милена Тодоровић, предавач уметничког процеса, били су гости Врњачке Бање у периоду од 4. до 10. јуна у Хотелу „Лидер С“.

По речима Милене Тодоровић пројекат се састојао из основних активности у виду седмодневног семинара, затим презентације рада у виду представе, као и практичног дела који укључује примену наученог у пракси, реализацијом сопствених кратких радионица од стране учесника поменутог семинара. На тај начин учесници су имали не само прилику да науче како да осмисле радионицу, већ су стекли личне вештине и знање путем неформалног образовања које директно доприноси професионалном развоју и напретку.

Семинар је окупио је младе из локалне заједнице града Крушевца. Приступ и технике рада које су овом приликом коришћене су технике савременог плеса и позоришне методологије. Учесници пројекта су били заинтересовани за тему људских права и инклузије, методологије савременог плеса и театра, као и они који су желели да унапре-

де своје социјалне и личне вештине. Претходно искуство учесника са методологијама савременог плеса и позоришта није било неопходно. Пројекат је имао ограничен број места, тако да је било укупно двадесет полазника.

Назив „чарапани“ је свима добро познат с обзиром да се у историји помиње као друго име за становнике Крушевца. Ово је била и прилика да се искористи полазно стано-

виште међуљудских односа, а то је свест и спознаја о томе шта значи наћи се на месту друге особе или како се у народу каже „бити у туђим чарапама“.

„Желимо да изразимо велику захвалност Културном центру Врњачке Бање који нас годинама подржава и прати наше активности“ - истакла је Милена Тодоровић.

На основу семинара и интензивног активног доприноса учесника и учесника, као и имплементацијом радионица које су осмислили на основу искуства који су стекли, организација Људима од људи припремиће електронско упутство. Оно ће представљати алат за рад, приказ и едукативни материјал који се ослања на методе рада и тему пројекта а резултира перформансом као још једним важним начином да се пошаље снажна порука и скрене пажња на друштвене теме које нас окружују. Електронско упутство ће бити доступано на веб сајту организације <http://people2peopleserbia.org/>

Разговарали смо и са полазницима семинара.

Стефан Марковић из Крушевца који има 21. годину и на пројекат је дошао преко Културног центра истакао је да је учешће на семинару велико искуство за њега и колеге, на коме су много тога научили. С обзиром да се бави глумом, није се до сада сусретао са оваквим начином, приступом учења, које је много занимљивије, и све научно на семинару може много да користи у приватном животу. Брига о другима, помоћ другима је нешто што су сви овде научили. Само размишљање, поглед на свет, понашање је након овог семинара другачије, позитивније. Ово је једно веома позитивно искуство, и иако се нису познавали, учесници семинара су сада као једна породица. У Крушевцу настављају са радом путем радионица.

Тамара Радевић, 21. година из Крушевца изјавила је следеће: „Изузетна ми је част и задовољство што сам позвана на овај семинар, и што имам прилику да радим са

овако дивним људима. Искрено, раније нисам имала искуства са овим типом радионица, и први дан сам имала утисак да се нећу снаћи. Али, како је време пролазило, видела сам да није уопште тешко и да у свима нама лежи неки глумац, уметник. Радионице су изузетно занимљиве и јако ми се допадају, и не само што помажу колегама који се баве глумом, него и нама. Већину наученог овде можемо да применимо и у приватном животу и на некол личном плану“.

Иван Божићевић из Крушевца 20 година доша је преко Културног центра Крушевац на семинар. Када је сазнао за семинар, прихватио је учешће као изазов. Како каже то је још једно искуство више у животу. „На семинару је било веома занимљиво, врло корисно. Свидело ми се то што људи који можда мање знају да глуме, или који не глуме

уопште, могу да се снађу као да су читавог живота били на бини. Радионице томе и служе: да се сви максимално укључе у рад и да раде подједнако. Сви су једнаки, нико није мање битан, нико није више битан, сви су подједнаки. То је заправо сврха свега – да сви будемо једнаки и да функционисемо као један тим, једна душа, што је на овом пројекту јако изражено. Помажемо се међусобно, излазимо једни другима у сусрет, велика је флексибилност“ рекао је Иван.

Интензиван уметнички рад резултирао је јавном презентацијом у виду представе под називом „Чарепани из суседства“ у Врњачком биоскопу 10. јуна. Сви посетиоци били су сведоци снажне поруке коју су учесници послати својим извођењем.

Н. П.

ФОНДАЦИЈА „OUR SERBS“ У ПОСЕТИ ЖЦ „МИЛИЦА“ ДОГОВОРЕНА БУДУЋА САРАДЊА

Хуманитарна организација „Our Serbs“ из Чикага коју је основала госпођа Кети Фенслоу посетила је у четвртак 14. јуна просторије ЖЦ „Милица“ и том приликом се упознала са радом удружења. Кети Фенслоу је рођена у Београду као Катарина Дујановић, где је до дванаесте године живела са својом мајком, да би се потом одселиле за Америку. У Америци се школовала, остварила врло успешну каријеру и засновала породицу. Није заборавила своје корене и родну земљу, а будући да се бави хуманитарним радом у Америци преко организације „Lifeline“ из Чикага, основала је и хуманитарну организацију „Our Serbs“ која је окренута раду у Србији. Ова фондација је у претходне две године највише помагала и донирала Србе у енклавама на Косову и Метохији, али и у Неготину, Тимочкој Крајини, Врдицу. Током „Европске недеље превенције рака грлића материце“ која је одржана у фебруару ове године, Мира Гушић, члан управног одбора фондације „Our Serbs“ је контактирала чланице ЖЦ „Милица“ одушевљена постојањем и радом овог удружења. Уследила је посета просторијама ЖЦ „Милица“ и након детаљног информисања о циљевима и раду удружења, известила је управни одбор фондације, након чега је госпођа Кети Фенслоу одлучила да лично упозна чланице ЖЦ „Милица“. Након недавне посете српским енклавама, председница удружења „Our Serbs“ у пратњи својих сарадника Lynn Sivilar, Мире и Зорана Гушића посетила је и дневни центар ЖЦ „Милица“. Том приликом их је председница удружења Весна Бонцић детаљно упознала са историјатом рада удружења, постигнућима и плановима за будући рад. Гошћа из Америке је имала врло емотиван разговор са чланицама ЖЦ „Милица“ будући да је имала исту борбу као и чланице удружења. Договорени су и конкретни будући начини сарадње. Мада хуманитарна фондација „Our Serbs“ не практикује вид новчане помоћи, овога пута је направљен преседан и председница фондације је изразила жељу да наредних годину дана буде партнер у одрживости дневног центра. Тиме ће умногоме бити олакшан рад и функционисање дневног центра тако што ће покривати добар део фиксних трошкова удружења. Говорило се и могућностима будуће

Весна Бонцић у разговору са гостима из Чикага

сарадње и могућностима проширења деловања удружења изван локалних оквира. Гости из Америке су били врло заинтересовани за могућности сарадње ЖЦ „Милица“ са српским енклавама на Косову и Метохији. Након радног дела састанка музичка секција ЖЦ „Милица“ је приредила пригодан програм у којем су на крају узели учешћа и гости.

М.С.

**Последњи
поздрав
нашем**

Милану Ковинићу

уметнику аудио електронике, невероватном инжењеру чије су знање и маштовитост дали важан допринос свему што радимо.

Пријатељи и колеге из Лабораторије за акустику
Електротехничког факултета

Учесници Форума у обиласку
Врњачке Бање

ТРЕЋИ ФОРУМ ПАЦИЈЕНАТА „ПРОГОВОРИ И ТИ“ ЕДУКАЦИЈА УДРУЖЕЊА ОБОЛЕЛИХ ОД МАЛИГНИХ БОЛЕСТИ

У суботу 16. јуна у просторијама ЖЦ „Милица“ одржана је прва у низу едукација у оквиру Трећег Форума пацијената „Проговори и ти“. Прва два форума су одржана у Београду и били су намењени искључиво београдским удружењима, а покренути су на иницијативу УГ „Проговори“ које се бави борбом против рака јајника. Ове године на предлог ЖЦ „Милица“ ове едукације ће бити намењене удружењима пацијената са малигним болестима из читаве Србије. Пројекат је подржан од стране РТС-а и Министарства здравља Републике Србије у склопу велике националне медијске кампање „Рак је излечив“. У протекле две године Форум је окупио представнике преко 15 удружења уз целе Србије. Учешће је ове године узело 11 удружења из целе Србије. Главни циљеви форума су били да причање о

болести више не буде табу тема, снажење гласа пацијената, заједништво међу пацијентима, размена искустава, побољшање комуникације удружења са државним институцијама и медијима и ојачавање капацитета удружења. Вишечасовни програм обуке за унапређење комуникационих вештина је водио Слободан Роксандић, мастер комуниколог. Ана Стаменковић, новинарка РТС-а и Срђан Роксандић говорили су на тему значају медија у раду удружења пацијената. Представљен је програм целокупне едукације која ће трајати до септембра када је планиран јавни наступ представника удружења. Говорило се о значају медија у раду удружења и о како што боље у јавност пренети информације о раду удружења. Рад Форума ће бити приказан у емисији „Рак је излечив“ на РТС-у.

М.С.

РИБОЛОВ ЛЕТЊЕ ВАРАЛИЧАРЕЊЕ КЛЕНА

Лето је време кад су кленови најактивнији. Најбоље је причекати благи пораст и замућење воде јер то често даје одличне резултате у лову клена вараличарским прибором. Тада вода постаје богатија кисеоником али и обиљем хране што ову рибу подстиче на појачано храњење. За лов се често користе лептирасте варалице као и плутајући воблери. Најизгледније позиције су свакако спрудови, отоци и шпорњеви. Клен се лови тако што се воблер забаци у струју и пушта да га вода слободно носи низводно до позиције за коју предпостављамо да се задржавају кленови. Веома крупне примерке ове изузетно занимљиве за риболов спортске рибе налазимо уз стрму обалу над којом се крошње дрвећа надвијају над водом. Варалицу је потребно забаци прецизно, тако да падне на воду тачно испред или изнад клена, након тога следи рефлексни напад на самој површини воде или након само два-три намотаја шпулне монофила. Тада варалицу обично „покупи“ највећи клен из јата.

Зато спортски риболовци, штапове у руке па на воду. Покушајте да и ви преварите по који лепи примерак клена. Може се десити да будете угодни изненађени, ако успех и изостане, сигурно ћете бити задовољни с тиме што сте пар сати провели на свежем ваздуху, у природи, крај воде.

Веселин Б. Стодић

ХУМАНИТАРНИ КОНЦЕРТ ЗА ИЗГРАДЊУ ВРЊАЧКОГ ХРАМА КАП БОЖЈЕГ СТВАРАЛАШТВА

Завршница концерта: заједничко извођење песме

Хуманитарни концерт чији су приходи намењени за завршетак изградње нове цркве у Врњачкој Бањи организован је 1. јуна у Замку културе. Наступили су: Нина Марушић, сопран (наставник соло певања у Музичкој школи у Трстенику), Вања Срнић, клавијирски сарадник (професор клавира у Издвојеном одељењу у В. Бањи МШ у Краљеву) и гости: Вера Радисављевић, клавијир (ради у Нижој музичкој школи „К. Станковић“ у Трстенику, Тамара Николовски, сопран (ученица другог разреда ОМШ у Трстенику), Анастасија и Ангелина Пауновић, појци (ученице инструменталног одсека МШ у Трстенику) и врњачки вокално-инструментални састав „Руно“ (Александар Милутиновић – тамбура, кавал, саз, шаргија, фрула, Војкан Милутиновић – ћемане и вокал, Оливер Живковић – гоч, Татјана Милутиновић – вокал, Анкица Мутавић – вокал и гост Дејан Ђорђевић, вокал).

У име врњачке Цркве присутне је поздравио отац Саша Ковачевић. Он је рекао да се Бог слави и кроз музику, инструменте, кроз радост срца и да је овај концерт сведочанство једне такве радости чији је повод изградња храма и да такав повод омогућава човеку да учини оно што је до њега, да допринесе макар са једном циглом, каменчићем

који се уграђује у храм, да допринесе да се заврши и да се Бог прославља и света литургија служи.

Мирјана Пајовић обратила се публици речима свештеника Александра Срнића. „Реализацији ове идеје приступили смо са свешћу да је мање важан материјални допринос који би овај концерт донео, колико је заправо важна идеја да узимамо учешће у изградњи нашег заједничког духовног дома под чијим се сводовима окупљамо, не просто као верници, већ са свешћу да смо деца Оца небеског

у чијем наручју постојамо браћа и сестре једни другима. Храм је наш заједнички дом који све нас треба да подсећа на непремено остваривање братских односа или бар са тежњом да се

Публика је уживала у концерту

такви односи изграђују.

Увек се окупљамо, па и данас, да свако са својим талентима пружи допринос хришћанској атмосфери која је хришћанска само ако је братска. Желимо вам још једном добродошлицу са намером да кроз мелодију и хармонију изнедримо кап стваралаштва које је Бог уткао у свакога од нас.“

Надахнути узвишеним циљем, извођачи су пружили максимум за шта су награђени бурним аплаузима.

М.Ст.Ј.

БЕЛИ ПЕТАК НА ГОЧУ ОБЕЛЕЖЕНА СЕОСКА СЛАВА

Првог дана јуна месеца славило се на Гочу, обележена је сеоска слава. Крај записа на Гочу окупили су се представници општине, јавних предузећа и установа, мештани и бројни гости, као и чланови Удружења грађана „Гочки круг“ на челу са председником удружења Родољубом Џамићем, како би заједно, резањем славског колача, обележили Бели петак. Иначе, удружење од свог оснивања обележава Бели петак као своју славу.

До сада су домаћини славе били појединци али се та пракса од ове године променила па ће од сада домаћини славе бити јавна предузећа, установе и удружења. Овогодишњи домаћин било је ЈП „Шуме Гоч“ док је колачар за следећу годину ЈП „Белимарковац“.

А.С.

Резање славског колача

Обележавање Белог петка

СПОРТ

Припремио: Новица Цветковић

ФУДБАЛ

Завршена је пролећна сезона за клубове са територије општине Врњачка Бања.

Зона Морава:

29. коло: Гоч – ЛФК Младост (Лучани) 0:1

30. коло: Овчар (Овчар Бања) – Гоч 2:1 (Столић Стефан)

Састав Гоча: Шурбатовић, Ђаковић, Лазаревић, Станчић, Игњатовић, Бучукаревић, Иричанин, Костић, Латовић, Столић, (Петровић).

Фудбалери Гоча освојили су шесто место на крају првенства, остварили су 33 бода. С обзиром да им је ово прва година, остварили су леп успех.

Рашки округ

29. коло:

Реал (Подунавци) – Радник (Ушће) 1:0 (Бојан Јовановић)

Омладинац (Ново Село) – Полет (Ратина) 1:1

Борац (Вранеша) – Нови Пазар 1928 0:2.

30. коло (последње):

Полет(Ратина) – Реал 2:1 (Никола Пецић).

Одлучујућа утакмица за првака ове лиге где су се састале екипе које су на првом и другом месту на табели, одигране у дивном амбијенту, где је било преко хиљаду гледалаца. Нажалост, Реал је поражен и није успео да се пласира у виши ранг.

Стубал – Омладинац 2:2 (Дејан Весић 2)

Радник (Ушће) – Борац (Вранеша) 5:4.

Реал је освојио треће место са 62 бода, Омладинац је освојио осмо место, 40 бодова, Борац је на последњем шеснаестом месту и испао је из Лиге.

Међуопштинска лига

29. коло:

Јединство (Годачица) – Напредак (Грацац) 1: 2 (Јован Стојановић, Петар Ђурчић).

30. коло (последње):

Напредак- Ласта (Витковац) 0:0.

Фудбалерима Напредака била је потребна победа да би остали на другом месту и пласирали у виши ранг. Нажалост, и поред великог броја шанси и подршке својих навијача нису успели да дођу до победе и гости су се пласирали у виши ранг.

КОШАРКА

Трећа регионална лига Запад 2

5. коло (последње):

Гоч – Крушевац 71:55.

Кошаркаши Гоча освојили су прво место и вратили су се у Другу регионалну лигу која почиње у октобру.

Баскет – Младост (Смедеревска Паланка) 62:74.

Млади кошаркаши Баскета имали су свих пет пораза.

ОДБОЈКА

У Хали спортова у Врњачкој Бањи 9. јуна одржан је

традиционални турнир за одбојкашице у организацији Одбојкашког клуба Спортисимо. Турнир је у био у две категорије. У првој категорији пионирке 2004. годиште, у којој је прво место освојио Техничар (Краљево), друго место Спортисимо и треће Фока (Крагујевац). У другој категорији млађе пионирке 2006. годиште: прво место Крагуј (Крагујевац), Рибница (Краљево) и треће место Раднички (Крагујевац).

ТЕНИС

На тениским теренима Спортског центра Каровић отворена је нова тениска сезона. Одржан је први турнир и то прве категорије за играче до 16 година 9. и 10. јуна.

Прво место освојио је Петар Белошевић (ТК Црвена Звезда, Београд) који је у финалу победио Уроша Делића (ТК Сајмиште, Нови Сад) резултатом 2:1.

ШАХ

У просторијама Шаховског клуба Липова 17. јуна одржан је Трећи промотивни шаховски турнир „Радун Дабижљевић Дуне - Врњачка Бања 2018“ у организацији Шаховског клуба Липова. На турниру су учествовала 32 играча из Централне Србије, и играло се по швајцарском систему 7 кола.

Прво место: Младен Миленковић, Параћин, 6 1/5.

Друго место. Славољуб Ђукић, Крушевац, 6 поена.

Треће место: Слободан Радосављевић, Јагодина, 5 поена.

Председнику клуба Микица Радосављевић уручио је пехаре најбољим играчима, а Радун Дабижљевић представио је своју пету књигу о шаху.

АУТОМОБИЛИЗАМ

Отворена је нова сезона аутомобилизма. У Новом Саду вођена је прва трка Шампионата Србије на круту, на чувеној стази Мишелук. Возач из Врњачке Бање, Драган Стојковић АМКК Верба спорт освојио прво место у својој класи Superproduktion 2000. Други наш возач, млади Давид Стојковић због проблема са аутомобилом морао је да одустане од ове трке. У Бањалуци 17. јуна вођена једруга трка Шампионата Србије на стази Залужани. Драган Стојковић освојио је друго место и сада води у генералном пласману са 43 бода. Давид Стојковић (класа 1 мали Н) освојио је седмо место у сениорској конкуренцији и треће место у јуниорској конкуренцији.

ЏУДИСТИ ЦК „ГОЧ“ ЗАБЛИСТАЛИ НА VI МЕЂУНАРОДНОМ ТУРНИРУ ФАНТАСТИЧАН УСПЕХ МЛАДИХ ЏУДИСТА ЦК „ГОЧ“

На VI Међународном турниру „Џудо КУП Сребрно Језеро“, одржаном 10. јуна у Великом Градишту у Хали спортова у организацији ЦК „ВГСК“ учествовала су и четири такмичара ЦК „Гоч“ из Врњачке Бање, на коме су остварили фантастичан успех.

Старији пионири: Андрија Петрашиновић (2004) у категорији до 60 кг- друго место, сребрна медаља и диплома и Ненад Савковић (2004) у категорији до 73 кг- прво место, златна медаља и диплома.

Кадеткиње: Тијана Пљеваљчић (2003) у категорији до 52 кг- друго место, сребрна медаља и диплома.

Кадети: Владимир Јевтић (2001) у категорији до 73 кг – треће место, бронзана медаља и диплома.

Турнир је трајао два дана – 9. и 10. јуна. Првог дана су наступали полетарци и млађи пионири, а другог дана су наступали старији пионири, где су ђудисти „Гоча“ показали своје вештине у најбољем светлу. Како се овај турнир одвијао два дана, први дан (субота) су наступали полетарци и млађи пионири а ово је био други дан (недеља) где су наступали старији пионири-пионирке, кадети-кадеткиње

Џудисти „Гоча“ освајачи медаља са тренером

и јуниори и јуниорке-учествовао је 132 такмичара из 26 клубова.

Поред клубова из Србије наступали су и клубови из Македоније (Прилеп), Републике Српске (Бања Лука и Лукавац). Н. П.

ДИПЛОМА ЗА ЏУДО КЛУБ „ГОЧ“ НЕНАД ПЕТИ У СРБИЈИ

Појединачно првенство Србије у ђудоу за старије пионире и пионирке одржано је 2. јуна у Београду, у Вождовачком центру „Шумице“, у техничкој организацији Џудо савеза Београда.

Такмичар из Џудо клуба „Гоч“ из Врњачке Бање, у категорији старијих пионира, Ненад Савковић (2004) у категорији до 73 кг освојио је пето место и диплому.

На овом такмичењу учествовало је 277 такмичара из 63 клуба.

Зоран Стаменић и Ненад Савковић

ПОЧЕЛЕ ПРИПРЕМЕ ЗА ОРГАНИЗАЦИЈУ РЕЛИ ТАКМИЧЕЊА

У Врњачкој Бањи ће се од 21. до 23. септембра ове године одржати рели такмичење под називом „51 Ауто рели Србија“. То је такмичење које захтева озбиљне припреме кад је у питању безбедност како такмичара тако и посматрача. У великој сали СО, Душан Стевановић, помоћник председника општине организовао је састанак на коме су Бранислав Пејовић из АМС и Иван Јевтић САКС обавестили присутне представнике полицијске управе, ватрогасне службе, Дома здравља, Туристичке организације, „Новог Аутопревоза“, Општинске стамбене агенције и др.

Према речима Стевановића потребно је да се добије потврда од Међународне организације (FIA), да се трка може организовати, а потом ће свако добити конкретна

задужења. Времена има довољно па се очекује да ће се сви послови одрадiti како треба јер организацију трке оцењују представници неколико страних држава. М.В.

ВРЊИЦЕ - Вила Лозанић
VRNJIČI, Vila Lozanić

Vrnitz les Bains
Брњачка Бања

Villa „Slavija“
Вила „Славија“

Брњачка Бања, Вила Др. Арновић
Vrnitz-les-Bains, Villa Dr. Arnovitch

